

Ce faci
dacă primești amendă
la o manifestație publică?
Contestarea
proceselor-verbale
de contravenție

Centrul de Acțiune pentru
Egalitate și Drepturile Omului

ACTEDO

Cuprins

Intro	4
E dreptul tău de a contesta o amendă!	7
Schema procesului în instanță prin care ceri anularea procesului-verbal	10
1. Pentru ce pot fi sancționat/ă la o manifestație publică?	18
2. Cine mă poate sancționa?	20
3. Ce este plângerea contravențională și ce trebuie să conțină?	21
4. Unde depun plângerea?	24
5. În cât timp pot depune plângerea? Cum se calculează termenul?	26
6. Trebuie să plătesc taxă judiciară de timbru?	30
7. Unde plătesc taxa judiciară de timbru?	32
8. Sunt obligat/ă să mă prezint la ședința de judecată?	34
9. Ce argumente pot aduce în sprijinul plângerii mele?	35
10. Cum se depun / propun probele?	52
11. Cum aduc martori?	54
12. Ce se întâmplă după ce depun plângerea? - întâmpinarea, răspunsul la întâmpinare	56
13. Când merg efectiv în instanță?	58

14. Apelul: Ce pot face dacă am pierdut în prima instanță?	60
15. Dacă am pierdut și apelul, mai am vreo șansa?	62

Anexe

Anexa 1 - Model de plângere contravențională	66
Anexa 2 - Exemplu de plângere contravențională și alte documente depuse pe durata procesului	69
Anexa 3 - Ordonanța nr. 2 din 12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor	86
Anexa 4 - Legea nr. 60 din 23 septembrie 1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată	103
Anexa 5 - Legea nr. 61 din 27 septembrie 1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată	113
Linkuri utile	120

Intro

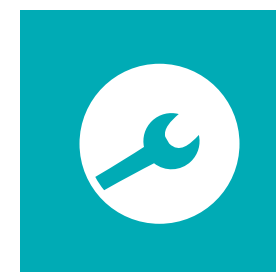
Orice persoană are dreptul la libertate de întrunire pașnică și la libertate de asociere...
(Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 11, alin. 1)

Acest ghid a luat naștere ca urmare a numeroaselor discuții dintre [Centrul de Acțiune pentru Egalitate și Drepturile Omului \(ACTEDO\)](#) și [Colectivul Robin Hoodie](#) cu privire la dreptul de acces la justiție al persoanelor sancționate contravențional pentru participarea la adunări publice în Cluj-Napoca.

Dreptul la libertate de întrunire pașnică este un drept al omului, înscris în cele mai importante instrumente internaționale și europene de protecție a drepturilor omului. Însă, acest drept nu ar putea fi realizat în practică dacă nu ar exista mecanisme de acces la justiție la

îndemâna persoanelor a căror libertate de întrunire a fost încălcată. O componentă esențială a accesului la justiție este disponibilitatea informației juridice, iar ghidul de față se înscrie într-o serie de eforturi ale ACTEDO, ca ONG care promovează drepturile omului, de a pune la dispoziție informații juridice utile persoanelor care sunt victime ale încălcărilor drepturilor omului.

Autoarele acestui ghid sunt Dana Ududec (avocat), Adela Dumbrăvan și Andreea Hoțopan (juriști ACTEDO). De asemenea, ghidul a beneficiat de contribuția Colectivului Robin Hoodie, care a oferit testimoniale și feedback esențial pentru transformarea informației juridice pe cât posibil într-un limbaj accesibil publicului larg. Nu în ultimul rând, îi mulțumim Iuliei Pascu, pentru sprijinul și implicarea intensă în finalizarea acestui ghid. Designul ghidului a fost realizat de Zsófia Szegedy.

Cum folosești ghidul: Ghidul este conceput sub forma unor întrebări și răspunsuri tematice – de la informații cu privire la legile aplicabile manifestațiilor publice, la pașii concreți pentru contestarea unei amenzi și diversele tipuri de documente pe care trebuie să le redactezi atunci când vrei să începi un proces. De asemenea, ghidul conține scheme simplificate, precum și anexe cu legile relevante, modele de plângere și alte documente utile.

Important! Acest ghid reprezintă un demers al unei organizații neguvernamentale care are ca obiectiv promovarea drepturilor omului și nu substituie în niciun caz asistența juridică profesionistă din partea unui avocat sau consilier juridic.

E dreptul tău de a contesta
o amendă!

Atunci când participi la o manifestație publică și ești amendat, ai tot dreptul să contești amenda în instanță. Poți cere judecătorului să anuleze procesul-verbal prin care ți s-a aplicat amenda sau îi poți cere să transforme amenda în avertisment. Mijlocul prin care faci acest lucru se numește în general plângere contravențională, iar acest ghid îți oferă explicații și instrucțiuni pentru a te ajuta să îți folosești dreptul fundamental de acces la justiție atunci când ești sancționat în legătură cu participarea la o manifestație publică.

Explicație juridică: Regulile pe care le vom discuta în acest ghid se împart în 3 categorii:

- 1. Legile în care se găsesc motivele (temeiurile) pentru care poți fi sancționat. Prin aceste legi se interzic anumite comportamente** (de ex. Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice interzice „instigarea prin orice mijloace, inițierea sau recurgerea la acțiuni violente

sau alte manifestări, cu intenția de zădărniciere ori tulburare, în orice mod, a adunărilor publice”¹⁾).

2. Legile care stabilesc regulile ce trebuie respectate atunci când are loc sancționarea.

Aici, Ordonanța nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor conține regulile generale care stabilesc definiția contravenției, competențele diferitelor autorități, tipurile de sancțiuni, aplicarea și atacarea sancțiunilor contravenționale etc. Așadar, atunci când vrei să afli ce reguli trebuie urmate de către agentul constatator, cum trebuie să arate procesul-verbal și cum îl poți ataca, găsești răspunsurile în O.G. nr. 2/2001².

3. Legile care stabilesc modul în care va avea loc, în instanță, procesul prin care tu contesti sancțiunea care ți s-a aplicat. Aici, legea cea mai importantă este Codul de procedură civilă ³.

1 Articolul 26 lit. e), Legea nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, disponibilă [aici](#).

2 Disponibilă [aici](#).

3 Codul de procedură civilă, disponibil [aici](#).

La finalul ghidului vei găsi anexate legile relevante pe care le-am discutat în acest ghid. Nu strică să le ai cu tine atunci când mergi în instanță, ca să-i poți arăta judecătorului pe ce texte juridice îți întemeiezi argumentele.

Atenție: Acest ghid se referă doar la contestarea sancțiunilor contravenționale. Dacă faptele de care ești acuzat au o gravitate mai mare și reprezintă infracțiuni, atunci se aplică regulile din domeniul penal⁴.

4 Codul penal, disponibil [aici](#) și Codul de procedură penală, disponibil [aici](#).

Schema procesului în instanță prin care ceri anularea procesului verbal

ÎNAINTE SĂ AJUNGI ÎN INSTANȚĂ

Primești procesul-verbal (amenda) - prin înmânare la fața locului sau prin poștă.

Ai la dispoziție 15 zile să ceri anularea procesului-verbal sau micșorarea/schimbarea sancțiunii – începe să îți scrii argumentele!

După ce ai scris cererea de chemare în judecată și ai strâns toate probele, plătești taxa de timbru (vezi instrucțiunile din ghid).

Cererea e gata! Ce depui la instanță / trimiți prin poștă: 1) Cererea de chemare în judecată, 2) Probele, 3) Dovada în original a plății taxei de timbru.

Ce se întâmplă mai departe?

1. Instanța verifică cererea de chemare în judecată.
2. Instanța va trimite o copie a plângerii tale și pârâtului.
3. Pârâtul are 25 de zile la dispoziție să depună o întâmpinare.
4. Primești copie de pe întâmpinare și ai 10 zile la dispoziție să redactezi un răspuns la întâmpinare pe care să îl trimiți instanței.
5. În 3 zile de la primirea răspunsului la întâmpinare instanța fixează primul termen de judecată.

Atenție! Dacă lipsește o informație/un document sau ai greșit ceva, vei primi de la instanță o adresă prin poștă prin care ți se cere ca în maxim 10 zile să faci completările/co-corecturile necesare. Dacă nu respecti termenul de 10 zile, cererea trimisă ți se anulează!

PROCESUL ÎN FAȚA INSTANȚEI

După ce s-a stabilit primul termen de judecată, primești o citație la adresa de domiciliu/de corespondență. Pe citație sunt scrise data, ora și camera unde va avea loc procesul.

Poți verifica online (portal.just.ro) câte dosare sunt examinate de instanță în ziua respectivă și la ce număr de ordine ești tu (cauți după instanță, și apoi după ședințe). Pe Portal Just îți poți căuta numărul dosarului – vei găsi informații foarte utile despre procesul tău (când trebuie să vii în instanță, ce soluții s-au dat etc.)

Atenție! Chiar dacă lista de dosare este lungă în ședința în care este și dosarul tău, trebuie să ajungi la ora indicată în citație pentru că nu ai cum să știi cât durează discutarea dosarelor dinaintea ta.

PRIMUL TERMEN

Fii foarte atent/ă să auzi când va fi strigat dosarul tău și mergi imediat în fața judecătorilor, răspunzând „prezent/ă”. Dacă nu ai avocat, spune că ești prezent/ă personal și că nu ai asistență juridică.

La primul termen se discută chestiuni de procedură. De exemplu, dacă ai plătit taxa de timbru, dacă mai ai alte probe decât cele indicate în cerere, dacă părțile și-au trimis documentele la timp, dacă s-au citat martorii etc. Dacă nu

ești sigur/ă că înțelegi anumite chestiuni procedurale juridice, spune-i judecătorului că ai nevoie de lămuriri întrucât nu ești însoțit de avocat și nu ai studii juridice.

După ce se termină discuțiile despre procedură, ți se dă cuvântul să îți susții cererea. Trebuie să ai deja pregătit un discurs care se împarte în 4 momente: 1) Spui pe scurt ce dorești de la instanță (ex: anularea procesului-verbal), 2) Descrii pe scurt situația de fapt, 3) Expui succint cele mai importante argumente, 4) Repeți ce îți dorești de la instanță.

Când ai terminat de vorbit, i se dă cuvântul adversarului (pârâtul). Apoi, ți se dă cuvântul ție dacă ai observații față de ce a spus pârâtul, apoi are și pârâtul ocazia să mai facă precizări. Este posibil ca judecătorul să aibă întrebări directe pentru tine, și trebuie să fii pregătit/ă să îi răspunzi pe loc.

ALTE TERMENE – este posibil ca procesul să nu se finalizeze la primul termen, deci trebuie să fii pregătit/ă să fii chemat/ă din nou la instanță. Atenție! Nu ți se vor mai trimite citații, trebuie să îți notezi termenul sau să îl verifici pe internet.

SOLUȚIA PROCESULUI

Când este convins/ă că a auzit toate argumentele relevante, judecătorul spune că „rămâne în pronunțare”, ceea ce înseamnă că nu vor mai fi termene, iar tu trebuie să aștepti hotărârea. Soluția poate veni în aceeași zi (verifică pe internet!), sau la o dată ulterioară. Dacă verifici pe Portal Just, vei vedea doar soluția pe scurt a procesului tău (ex: admite cererea și anulează procesul-verbal, respinge cererea etc.). Dacă vrei să vezi întreaga hotărâre (motivarea), trebuie să aștepti să ți se comunice prin poștă sau să te duci tu la instanță să ridici o copie.

Ce soluții poți primi?

<p>ADMITE CEREREA ÎN TOTALITATE Felicitări! Însă fi atent/ă! Chiar dacă ai câștigat procesul în prima instanță, există șanse mari ca Poliția/Jandarmeria să facă apel. Trebuie să te pregătești atât cu argumentele vechi cât și cu argumente noi, în funcție de conținutul apelului autorităților.</p>	<p>ADMITE CEREREA ÎN PARTE Se întâmplă dacă ai avut mai multe capete de cerere și ți s-au admis doar unele (ex: s-a anulat procesul-verbal, dar nu ți s-au acordat despăgubiri).</p>	<p>RESPINGE CEREREA În acest caz poți ataca hotărârea cu apel (e valabil și dacă s-a admis cererea în parte și ești nemulțumit/ă). Vezi instrucțiunile din ghid.</p>
--	---	---

Agent constator: reprezentantul autorității publice care constată contravenția, încheie procesul-verbal și aplică sancțiunea.

Excepție: În limbaj juridic, excepția este un tip de argument folosit de părțile dintr-un proces. De obicei, excepțiile sunt invocate pentru a convinge judecătorul să îți respingă plângerea fără să audă toată povestea ta și fără să analizeze toate argumentele tale. De exemplu, excepția netimbrării cererii înseamnă că adversarul tău argumentează că nu ți-ai plătit taxa de timbru și din acest motiv nu mai are rost să continue procesul.

Capăt de cerere: Fiecare dintre lucrurile distincte pe care le ceri de la judecător. De exemplu, să anuleze procesul-verbal este un capăt de cerere. Dacă vrei și despăgubiri pentru problemele pe care ți le-a creat procesul-verbal, atunci ai două capete de cerere. Nu uita - trebuie să ai argumente pentru fiecare capăt de cerere. Ele vor fi examinate separat de către instanță.

Înmânare/Comunicare: Înmânarea reprezintă momentul în care primești procesul-verbal personal, direct de la agentul constator care te-a sancționat. Comunicarea reprezintă procedura prin care primești procesul-verbal la o dată ulterioară, de obicei prin poștă.

Nulitate: Reprezintă un motiv pentru care procesul-verbal poate fi desființat. Este bine de reținut că, din prisma teoriei juridice, există mai multe tipuri de nulități și nu toate duc automat (adică fără explicații și probe suplimentare) la anularea procesului. Poți observa aceste diferențe atunci când discutăm nulitățile din secțiunea 9.1. Unele pot fi invocate direct și pot duce automat la anularea procesului-verbal, pe când pentru restul nulităților trebuie să explici mai în detaliu judecătorului că lipsurile respective ți-au produs vătămări. Pentru a înțelege exact diferențele dintre nulități și cum acestea îți pot afecta rezultatul procesului, îți recomandăm să soliciți asistență juridică din partea unui profesionist din domeniul juridic.

Pârât/Pârâți: Pârâtul este persoana pe care o chemi în fața instanței pentru ca procesul-verbal emis de aceasta să fie anulat sau sancțiunea aplicată de aceasta să fie diminuată. Cel mai frecvent, în procesele privind sancțiunile contravenționale aplicate la manifestații publice sunt chemate în instanță Inspectoratele Județene de Poliție sau Inspectoratele de Jandarmi Județene, deoarece aceste instituții au personalitate juridică și agenții subordonați au atribuții în domeniul asigurării ordinii publice.

Reclamant: În plângerea contravențională, tu ești reclamantul, adică cel care formulează cererea de chemare în judecată împotriva pârâtului/pârâților și solicită instanței să pronunțe o soluție.

Termen: În limbaj juridic, termenul poate avea mai multe semnificații: 1) Perioada de timp care curge între diferite momente procedurale importante în cazul tău, cum ar fi între data comunicării procesului-verbal și data-limită până la care poți face plângerea; 2) Ziua stabilită de judecător în care trebuie să te prezinți în fața lui/ei pentru a-ți susține plângerea sau ziua în care vor avea loc proceduri relevante în procesul tău, ca de exemplu pronunțarea soluției.

1. Pentru ce pot fi sancționat/ă la o manifestație publică?

Regulile ce trebuie respectate la o adunare publică sunt cele din Legea nr. 60/1991. Găsești textul integral al acestor două legi în anexele acestui ghid. De asemenea, ți se pot aplica și regulile din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice⁵.

Important!: Nu poți fi sancționat decât pentru fapte prevăzute și interzise de lege. Agentul constatator nu poate „inventa” contravenții și nici nu poate scrie în procesul-verbal fapte neconforme cu realitatea.

Agentul constatator – de exemplu, agent de poliție sau jandarm – are obligația:

1. să descrie în procesul-verbal fapta pentru care ești sancționat; și
2. să se asigure că această faptă se regăsește și în lege.

⁵ Disponibilă [aici](#).

Dacă una dintre aceste două condiții lipsește, atunci ai argumente pentru anularea sancțiunii. [Vezi și întrebarea nr.9. Ce argumente pot aduce în sprijinul plângerii mele ?](#)

Explicație juridică: Atunci când ești sancționat pentru o faptă care nu este prevăzută de lege, acest lucru reprezintă o încălcare a *principiului legalității*. Dacă s-a întâmplat și în cazul tău, atunci o formulare potrivită în plângerea ta ar trebui să sune în felul următor: „Procesul-verbal pe care îl contest este nelegal întocmit deoarece s-a încălcat principiul legalității stabilirii și sancționării faptei contravenționale”. Sau poți face o simplă mențiune că fapta pentru care ai fost sancționat nu este prevăzută de nicio lege.

2. Cine mă poate sancționa?

Contravențiile se constată de către *agenții constatatori*, care pot fi polițiști, ofițeri și subofițeri de jandarmi, precum și de către primari sau de împuterniciții acestora, anume desemnați în acest sens⁶.

Important! Agentul constator trebuie să specifice în procesul-verbal calitatea sa. Aceasta reprezintă o condiție de validitate a procesului verbal de constatare a contravenției, lipsa ei fiind un motiv suficient pentru a anula procesul-verbal. [Vezi și întrebarea nr. 8. Ce argumente pot aduce în sprijinul plângerii mele?](#)

⁶ Art. 15 din O.G. nr. 2/2001 coroborat cu art. 27 din Legea nr. 60/1991.

3. Ce este plângerea contravențională și ce trebuie să conțină

Plângerea contravențională este mijlocul juridic prin care se poate ataca procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii contravenționale. Această plângere este, de fapt, o cerere de chemare în judecată care trebuie să respecte regulile relevante din Codul de Procedură Civilă (art.194-204). Această mențiune este importantă deoarece nerespectarea acestor reguli procedurale poate duce la respingerea sau anularea cererii.

Plângerea contravențională trebuie să conțină⁷:

1. detalii privind reclamantul: nume și prenume, domiciliu, CNP
2. obiectul cererii
3. motivele de fapt și de drept pe care se bazează plângerea

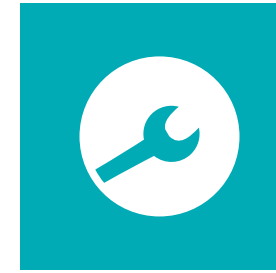
⁷ Art.194 din Codul de Procedură Civilă.

4. arătarea dovezilor pe care se bazează plângerea
5. copii de pe înscrisurile care vor fi folosite ca dovezi
6. semnătura reclamantului.

Vezi un model de plângere în anexa acestui Ghid.

Plângerea se va depune în 2 exemplare, ambele semnate – un exemplar pentru dosar și un exemplar pentru a fi comunicat pârâtului (dacă există mai mulți pârâți, se depune un număr de exemplare egal cu numărul pârâților + 1 exemplar care va rămâne la dosarul instanței). Exemplarele vor fi însoțite fiecare de copii de pe înscrisurile care vor fi folosite ca probe în proces. Fiecare copie de pe înscrisuri va conține pe fiecare pagină mențiunea „conform cu originalul” și semnătura ta. Regula multiplelor exemplare se aplică și în cazul în care depui la dosar alte tipuri de probe, cum ar fi planșe foto, CD-uri cu materiale video etc.

Este recomandabil ca atunci când depui plângerea și probele la dosar, să ai un dosar personal care să aibă același conținut cu dosarul care se constituie la instanță. În dosarul personal vei păstra inclusiv toate chitanțele, facturile, recomandatele de primire, plicurile în care au fost comunicate acte etc. De asemenea, pe măsură ce procesul evoluează și celelalte părți depun înscrisuri la dosar, este recomandabil să faci copii de pe aceste documente și să le adaugi în dosarul personal, pe care să îl păstrezi acasă/la sediul organizației tale.

Sfat practic: Instanțele din Cluj-Napoca au un [portal online](#) unde poți găsi cele mai importante documentele scanate de la dosar. Atunci când primești citația pentru primul termen de judecată, primești și o parolă pentru a accesa online aceste documente.

Testimonial: „În ultimii 5-6 ani am primit în jur de 20 de amenzi contravenționale, pe care le-am contestat în instanță. Unele procese le-am câștigat, altele le-am pierdut, iar altele încă se judecă. Uneori trebuie să mă pregătesc pentru un proces vechi la care am uitat detaliile. Din cauză că am aruncat mereu hârtiile primite într-un sertar, acum mi-e foarte greu să aflu istoricul fiecărui proces. De acum o să pastrez o ordine în hârtii, ca să îmi fac viața mai ușoară.”(E.)

4. Unde depun plângerea?

Plângerea contravențională se depune la judecătoria în circumscripția căreia a fost săvârșită contravenția.

Exemplu: Dacă în procesul-verbal este consemnat faptul că pretinsa contravenție a fost săvârșită pe raza municipiului Cluj-Napoca, plângerea se va depune la Registratura Judecătoriei Cluj-Napoca, în timpul programului de relații cu publicul, sau va fi trimisă Judecătoriei prin poștă, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

INFO: Adresele judecătoriilor din România pot fi găsite [aici](#).

Testimonial: „Unul dintre cele mai importante lucruri pe care le-am învățat din experiența de a contesta amenzi primite în urma nesupunerii civice a fost importanța coerenței. Iar prin coerență mă refer în primul rând la coerența narațiunii pe care persoanele (mai ales când este vorba despre o acțiune colectivă) implicate și-o asumă în fața instanței. Or, din acest punct de vedere este extrem de importantă decizia de a solicita unirea cauzelor (astfel încât toți participanții să fie judecați în cadrul aceluiași proces) care presupune o narațiune comună și martori care să susțină această narațiune.” (B.)

5. În cât timp pot depune plângerea? Cum se calculează termenul?

Termenul în care poți depune plângerea contravențională este de 15 zile de la data „înmânării” sau „comunicării” procesului-verbal⁸.

Explicație juridică: Din punct de vedere al termenului, diferența dintre înmânare și comunicare este foarte importantă. Înmânarea reprezintă momentul în care primești procesul-verbal personal direct de la agentul constatator care te-a sancționat. Comunicarea reprezintă procedura prin care primești procesul-verbal la o dată ulterioară, de obicei prin poștă.

⁸ Art.31, O.G. nr. 2/2001.

Important!: Atunci când primești procesul-verbal prin poștă, pentru calcularea termenului contează data poștei aplicată prin ștampilă pe plic. Dacă plicul a ajuns în cutia ta poștală de la domiciliu, însă tu l-ai deschis mai târziu (de exemplu, pentru că nu erai acasă sau părinții tăi cu care locuiești nu ți l-au arătat la timp), acest lucru nu are relevanță pentru calcularea termenului.

Modul de calculare a termenului este foarte important, deoarece depunerea plângerii după ultima zi a termenului determină automat respingerea cererii, fără a se intra pe fondul problemei.

Explicație juridică: „Fondul problemei”, în termeni juridici, se referă la conținutul sau substanța cazului tău pe care îl prezinți judecătorului. În acest ghid, când spunem că nu se intră pe fondul problemei, ne referim la faptul că unele chestiuni procedurale – cum ar fi nerespectarea termenului de depunere a plângerii sau nesemnarea cererii – duc la respingerea cazului tău fără ca judecătorul să îți audă argumentele despre amenda pe care ai primit-o și să stabilească dacă ai avut sau nu dreptate.

Termenul de 15 zile se calculează „pe zile libere”, ceea ce înseamnă că nu intră în calcul ziua în care începe termenul (ziua în care, de exemplu, a fost comunicat sau înmănat procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției) și nici ziua în care se sfârșește acest termen. În calculul termenului **intră** zilele de weekend și zilele de sărbători legale – ceea ce înseamnă că nu poți „sări” cu număratoarea peste aceste zile.

Exemplu: Dacă procesul-verbal a ajuns prin poștă la data de 1 martie, atunci termenul de 15 zile se calculează astfel:

**1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
(martie)**

Datele de 1 martie și de 17 martie nu se includ. Cele 15 zile se referă la perioada 2-16 martie. Astfel, plângerea poate fi depusă prin poștă (prin scrisoare recomandată) sau personal la registratura instanței până cel târziu pe data de 17 martie inclusiv, până la închiderea programului poștei sau registraturii.

Dacă data de 17 martie cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până la următoarea zi lucrătoare. De exemplu, dacă 17 martie cade într-o

zi de duminică, plângerea poate fi trimisă și luni, 18 martie. În orice caz, este recomandat să trimiți plângerea cu câteva zile înainte de împlinirea termenului.

6. Trebuie să plătesc taxă judiciară de timbru?

Da. Conform art. 19 din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru⁹, plângerea contravențională se taxează cu 20 de lei: *În materie contravențională, plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, precum și calea de atac împotriva hotărârii pronunțate se taxează cu 20 lei.*

Testimonial: „Am luat o amendă la un protest. Deși am contestat-o la timp, bine argumentat și cu poze care să arate că sunt nevinovată, am uitat să plătesc taxa de timbru. Nu-i nimic, aș putea zice. Mi-au amintit ei printr-o comunicare la 2 luni după că ar trebui să plătesc această taxă și am plătit-o, și le-am trimis dovada plății la timp. Am fost anunțată după alte câteva luni că plângerea mea nu poate fi luată în calcul, și deci urma să trebuiască să-mi plătesc amenda, pentru că nu am dat în conformitate cu originalul copiile depuse la dosar așa cum ei

⁹ Disponibilă [aici](#).

mi-au amintit în comunicarea precedentă. Da! Mă anunțaseră! Era scris în corpul comunicării că trebuie să plătesc taxa de timbru și în **nota de subsol** menționau că obligațiile mele sunt: plata taxei de timbru și semnarea în conformitate cu originalul a copiilor depuse la dosar. Am învățat că orice foaie primită de la instanță trebuie citită cu atenție cap-coadă, foarte atent, altfel ajungi în instanță să explici de ce n-ai avut toate actele în regulă la dosar, în loc să ajungi acolo să explici că ești nevinovat/ă.”(A.)

7. Unde plătesc taxa judiciară de timbru?

Taxa de timbru se plătește într-un cont special de venituri al bugetului local al unității administrativ-teritoriale în care are domiciliul cel care depune plângerea¹⁰. O variantă practică este plata taxei la orice Oficiu Poștal. Este recomandabil să afli dinainte numărul acestui cont și să mergi la Poștă pregătit/ă.

Dacă nu ești sigur/ă, sună la Primăria localității tale de domiciliu și întreabă „care este contul pentru plata taxei judiciare de timbru? Care este CIF-ul Primăriei? Care este adresa Primăriei?” Toate aceste informații îți vor fi necesare când completezi mandatul poștal de plată a taxei de timbru.

Nu uita să menționezi pe mandat că plătești taxa de timbru pentru plângere contravențională.

Alte metode de plată:

- prin bancă
- direct la Primăria de la domiciliul tău

Testimonial: „Acum câteva luni am luat o amendă contravențională în municipiul Deva, pentru afișarea unor slogane pe fațada unei clădiri. Am depus contestație așa cum mai făcusem înainte și am plătit taxa de timbru într-un cont din Deva. După câteva săptămâni am primit în plic banii plătiți pe taxa de timbru. Cumva, procesul a continuat [cu taxa de timbru neplătită – n.a.]. Nu am înțeles niciodată de ce au venit înapoi acei bani. Acum știu, și nu o să mai greșesc pentru că a doua oară nu o să fiu la fel de norocos: taxa de timbru se plătește mereu în contul special aparținând orașului de reședință, nu cel al orașului unde a fost primită amenda.” (D.)

¹⁰ Art. 40 din O.U.G. 80/2013.

8. Sunt obligat/ă să mă prezint la ședința de judecată?

Nu, dar este recomandabil să fii acolo în persoană pentru a-ți susține argumentele. Conform art. 583 din Codul de procedură civilă, poți solicita soluționarea litigiului și în lipsa ta, astfel că absentarea nu va atrage nicio consecință. Va trebui să faci o mențiune în acest sens la finalul textului plângerii: „Solicit judecarea acestei plângeri și în lipsa mea”.

Vezi modelul de plângere anexat acestui ghid.

9. Ce argumente pot aduce în sprijinul plângerii mele?

Procesul-verbal de constatare a contravenției și aplicare a sancțiunii contravenționale trebuie să respecte o serie de reguli juridice. În momentul în care agentul constatator care redactează procesul-verbal (polițistul, jandarmul etc.) nu respectă aceste reguli (de formă sau de fond), poți cere instanței **anularea** procesului-verbal prin care ai fost sancționat/ă.

Vom prezenta câteva tipuri de argumente care pot fi invocate în plângerea contravențională, însă subliniem că **orice** încălcare a O.G. nr. 2/2001, a altor legi relevante, a Constituției sau a Convenției Europene a Drepturilor Omului pot fi menționate în plângere (atât timp cât au legătură cu problema pe care o aduci în fața instanței).

Sfat practic: Atunci când scrii plângerea, fă prima dată o listă cu toate ideile și argumentele care îți vin în minte pentru a-ți susține poziția. Apoi, ordonează aceste argumente în funcție de cel mai puternic sau cel mai evident argument. Reține că este posibil

ca argumentele la care ții tu cel mai mult să nu fie cele care ar putea avea cele mai mari șanse de succes în instanță. De exemplu, e posibil ca pe tine să te afecteze cel mai mult faptul că în procesul-verbal nu este descrisă corect fapta pentru care ești sancționat, însă s-ar putea să ai la îndemână argumente mult mai evidente și simplu de dovedit, cum ar fi necompetența agentului constatator de a te sancționa sau comunicarea prea târzie a procesului-verbal.

9.1. Lipsa elementelor obligatorii ale procesului-verbal

O.G. nr. 2/2001 impune o serie de elemente pe care trebuie să le conțină procesul-verbal¹¹:

- a. data și locul unde este încheiat;
- b. numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatator;
- c. datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului;
- d. descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor

¹¹ Art.16 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001.

- pagube pricinuite;
- e. indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția;
- f. posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate;
- g. termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.

Totuși, doar o parte din elementele procesului-verbal sunt considerate suficient de importante încât lipsa lor să ducă la anulare. Aceste elemente (exhaustive) sunt¹²:

- a. numele, prenumele și calitatea agentului constatator;
- b. numele și prenumele contravenientului;
- c. fapta săvârșită;
- d. data comiterii faptei;
- e. semnătura agentului constatator.

În momentul în care ai observat că lipsesc aceste elemente obligatorii, indică acest lucru instanței și menționează că îți întemeiezi argumentul pe art. 17 din O.G. nr. 2/2001 și că soliciți pe acest motiv anularea procesului-verbal și a amenzii contravenționale.

¹² Art. 17 din O.G. nr. 2/2001.

9.2. Fapta petru care ești sancționat/ă nu este prevăzută de lege

Dacă ți se aplică o sancțiune pentru o faptă pe care nu o regăsești descrisă ca atare în vreun text de lege, sau dacă agentul constatator nu a invocat niciun text de lege pe baza căruia este aplicată sancțiunea, explică acest lucru instanței.

Vezi și întrebarea nr. 1. Pentru ce poți fi sancționat la o manifestație publică?

9.3. Fapta pentru care ai fost sancționat/ă, deși prevăzută de lege, nu s-a petrecut în realitate

Deși agentul constatator a scris în procesul-verbal că ești responsabil/ă pentru o anumită faptă, poți argumenta că în realitate, acea faptă nu s-a petrecut conform interpretării agentului constatator sau că fapta nu există.

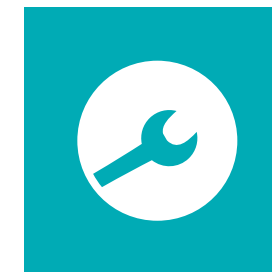
Sfat practic: Atunci când vrei să argumentezi/demonstrezi că lucrurile nu s-au petrecut așa cum susțin pârâții (Poliția/Jandarmeria), este util să aduci probe în acest sens, altele decât propria ta declarație din cererea de chemare în judecată. De exemplu, poți chema martori care să relateze cum s-au petrecut faptele, poți depune un CD cu materiale video sau planșe foto. Menționăm aici acest sfat

deoarece aceste probe suplimentare îți pot crește șansele de succes. Lipsa unor probe suplimentare însă nu înlătură prezumția de nevinovăție care se va aplica în continuare.

Vezi punctul 9.5. despre prezumția de nevinovăție.

9.4. Procesul-verbal a fost întocmit de către agenți care nu sunt competenți să constate și să aplice sancțiuni contravenționale

Pentru a susține acest argument, trebuie să verifici legile sau actele normative care stabilesc atribuțiile diferitelor autorități.

Sfat practic: Încearcă să acorzi atenție la numele și calitatea sub care se prezintă agentul constatator, respectiv la conformitatea cu numele și calitatea care sunt înscrise în procesul-verbal (vezi art. 21 O.G. nr. 2/2001¹³). Dacă agentul constatator nu se prezintă,

¹³ Articolul 21:

(1) În cazul în care prin actul normativ de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se prevede altfel, agentul constatator, prin procesul-verbal de constatare, aplică și sancțiunea.

(2) Dacă, potrivit actului normativ de stabilire și sancționare a contravenției, agentul constatator nu are dreptul să aplice și sancțiunea, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată organului sau persoanei competente să aplice sancțiunea. În acest caz sancțiunea se aplică prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal.

(3) Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.

atunci cere-i acestuia detaliile sale de identificare și notează-le.

Exemplu: În Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române¹⁴, se prevede ca atribuție a Jandarmeriei Române constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor contravenționale¹⁵.

9.5. Trebuie să îți fie respectată prezumția de nevinovăție

Acesta este un argument important care poate fi foarte util dacă este inclus în plângerea contravențională. Argumentul, aplicat la domeniul contravențional, se bazează pe principiile stabilite de Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) într-un caz din anul 2007 contra României¹⁶.

Principiul prezumției de nevinovăție, din prisma jurisprudenței CEDO, presupune ca „membrii instanței să nu plece de la ideea preconcepută că inculpatul a comis fapta atribuită; **obligatia prezentării probei revine acuzării și îndoiala e folosită în avantajul acuzatului.** În plus, acuzarea trebuie să indice interesatului căror acuzații le va face obiectul, pentru a-i oferi

¹⁴ Disponibilă [aici](#).

¹⁵ Art. 19, alin.(1), lit.q) din Legea nr. 550/2004

¹⁶ CEDO, Cauza Anghel c. României, 4 octombrie 2007, disponibilă integral și tradusă în limba română, [aici](#).

acestuia ocazia de a-și pregăti și prezenta apărarea în consecință și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție”. De asemenea, acest principiu presupune, pentru persoana sancționată, “a-i permite să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării. Acest ultim drept implică nu numai existența, în materie, a unui echilibru între acuzare și apărare (...), ci și faptul că audierea martorilor trebuie în general să îmbrace un caracter contradictoriu (...)” (Cauza Anghel c. României, §54, 55).

Explicație juridică: Chiar dacă prezumția de nevinovăție aparține în mod „tradițional” domeniului penal, aceasta are aplicabilitate și în domeniul contravențional, conform interpretării CEDO. De aceea, garanțiile unui proces penal echitabil au aplicabilitate și în procesul privind plângerea contravențională.

Prezumția de nevinovăție este un principiu juridic, dar cel mai important este modul cum acesta se aplică în practică situației tale și ce tipuri de argumente concrete poți desprinde din el, pe care să le folosești în plângerea ta. Mai jos găsești câteva exemple în acest sens:

A. Mențiunile din procesul-verbal de contravenție ar trebui să fie susținute de probe de către pârâți, prin care să arate că
i) fapta contravențională există, ii) fapta a fost săvârșită de către tine

și iii) ești vinovat de comiterea faptei.

B. Mențiunile agentului constatator din procesul-verbal de contravenție nu pot să probeze singure, prin ele însele, elementele de la punctul A.

C. Dacă agentul constatator nu a constatat personal fapta, ci a redactat procesul-verbal pe baza declarațiilor altor persoane sau din alte surse, atunci forța probantă a procesului-verbal este foarte scăzută, iar orice dubiu ar trebui să reprezinte un avantaj pentru tine.

D. Ai dreptul să propui probe, cum ar fi martori, înscrisuri, materiale audio-video etc. pentru a-ți susține plângerea. Totuși, instanța îți poate limita numărul martorilor.

9.6.Sanctiunea care a fost aplicată nu este proporțională cu gravitatea faptei

Art.5, alin.(5) din O.G. nr. 2/2001 instituie principiul proporționalității dintre sancțiune și gravitatea faptei căreia i se aplică aceasta. Mai departe, în art.7 se prevede că „Avertismentul se aplică în cazul în care fapta este de gravitate redusă”.

Așadar, poți argumenta că ai primit o sancțiune cu amendă în contextul în care comportamentul tău nu a fost unul suficient de grav încât să merite o asemenea sancțiune. Poți cere instanței să înlocuiască sancțiunea contravențională a amenzii cu o sancțiune cu avertisment, descriind cât mai clar contextul în care a avut loc fapta și motivul pentru

care aceasta nu a avut efecte periculoase.

Important! Dacă dorești o sancțiune mai mică, înseamnă că recunoști că ai săvârșit faptele menționate în procesul-verbal. Dacă te afli în situația în care negi complet fapta pentru care ești sancționat, atunci este posibil ca solicitarea unei sancțiuni mai blânde să nu fie o strategie coerentă.

Tot în susținerea acestui argument este util să arăți limitele sancțiunii prevăzute de lege pentru fapta din procesul-verbal. De exemplu, pentru fapta de „provocarea ori participarea efectivă la scandal, în locuri sau localuri publice”¹⁷, Legea nr. 61/1991 prevede sancțiunea cu amenda între 200 și 1.000 de lei¹⁸. Dacă pentru această faptă primești, de exemplu, amenda de 1.000 de lei, poți arăta că este disproporționată aplicarea maximului amenzii raportat la specificul faptei și poți cere instanței fie micșorarea sancțiunii, fie înlocuirea ei cu avertisment.

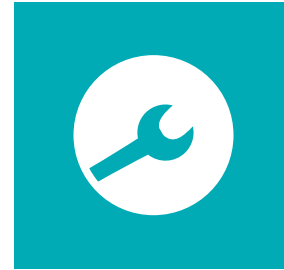
Este important de reținut că poți cere aplicarea avertismentului în locul amenzii, chiar dacă legea care cuprinde sancțiunile nu prevede acest lucru¹⁹. În exemplul de mai sus, Legea nr. 61/1991 nu menționează avertismentul ca sancțiune, însă poți cere instanței

¹⁷ Art. 2, pct.24 din Legea nr. 61/1991.

¹⁸ Art.3, alin.(1), lit.b) din Legea nr. 61/1991.

¹⁹ Art.7, alin.(3) din O.G. nr. 2/2001.

aplicarea avertismentului pe baza art.7 alin.(3) din O.G. nr. 2/2001, care este legea generală aplicabilă contravențiilor.

Sfat practic: Pentru a solicita înlocuirea amenzii contravenționale cu avertisment, se invocă art.5, alin.(5) din O.G. nr. 2/2001.

9.7. Lipsa caracterului contravențional al faptei

Se poate să acționezi într-un mod care, în abstract, este văzut de lege ca fiind o contravenție. Totuși, contextul în care ai acționat îți poate scuza comportamentul și poate exclude răspunderea contravențională. Aceste situații prevăzute de lege sunt: legitima apărare, starea de necesitate, constrângerea fizică sau morală, cazul fortuit, iresponsabilitatea, beția involuntară completă, eroarea de fapt și infirmitatea care are legătură cu fapta săvârșită²⁰.

Exemplu – starea de necesitate: Dacă te afli pe scara blocului în timpul nopții, ești în pericol de a fi victima unei violențe și strigi după ajutor, zgomotul pe care îl faci nu poate fi considerat contravenția de „tulburarea liniștii locatarilor între orele 22,00-8,00

și 13,00-14,00” (art.2, pct.26, Legea nr. 61/1991). În această situație, descrii în plângere contextul faptelor și invoci art.11 alin.(1) din O.G. nr. 2/2001 spunând că te-ai aflat într-o stare de necesitate. Același lucru este valabil pentru toate celelalte situații de excludere a caracterului contravențional al faptei.

²⁰ Art. 11 alin.(1) din O.G. nr. 2/2001.

Definiții utile²¹

Starea de necesitate: Este în stare de necesitate persoana care săvârșește fapta pentru a salva de la un pericol imediat și care nu putea fi înlăturat altfel viața, integritatea corporală sau sănătatea sa ori a altei persoane sau un bun important al său ori al altei persoane sau un interes general, dacă urmările faptei nu sunt vădit mai grave decât cele care s-ar fi putut produce în cazul în care pericolul nu era înlăturat. (Codul penal, art.20, alin.2)

Legitima apărare: Este în legitimă apărare persoana care săvârșește fapta pentru a înlătura un atac material, direct, imediat și injust, care pune în pericol persoana sa, a altuia, drepturile acestora sau un interes general, dacă apărarea este proporțională cu gravitatea atacului (Codul penal, art.19, alin.2). Se prezumă a fi în legitimă apărare, în condițiile alin. (2), acela care comite fapta pentru a respinge pătrunderea unei persoane într-o locuință, încăpere, dependință sau loc împrejmuit ținând de aceasta, fără drept, prin violență, viclenie, efracție sau alte asemenea modalități nelegale ori în timpul nopții (Codul penal, art.19, alin.3).

Caz fortuit: (...) fapta prevăzută de legea penală [contravențională, în cazul nostru n.a.] al cărei rezultat e consecința unei împrejurări care nu putea fi prevăzută (Cod penal, art.31).

²¹ Vei vedea că definițiile folosite aici provin din Codul penal. Motivul este acela că legislația contravențională menționează starea de necesitate, legitima apărare etc., însă nu oferă și definițiile, acestea regăsindu-se în legislația penală.

Beția involuntară completă: Este foarte importantă distincția între beție involuntară completă și beția voluntară (consumul voluntar de băuturi alcoolice sau alte substanțe). Beția involuntară este definită de Codul penal ca „intoxicație” și înseamnă că persoana nu putea să-și dea seama de acțiunile sau inacțiunile sale ori nu putea să le controleze, din cauza intoxicării involuntare cu alcool sau cu alte substanțe psihoactive (art.29). Cuvântul „involuntar” este esențial aici și se referă doar la situații în care persoana a ajuns în stare de intoxicație în mod accidental sau fără voia sa. Dimpotrivă, beția voluntară este tratată ca circumstanță agravantă în Codul penal (art.77, lit.f).

Eroare de fapt: Nu constituie infracțiune [contravenție, în cazul nostru n.a.] fapta prevăzută de legea penală [contravențională, în cazul nostru n.a.] săvârșită de persoana care, în momentul comiterii acesteia, nu cunoștea existența unei stări, situații ori împrejurări de care depinde caracterul penal [contravențional n.a.] al faptei (Cod penal, art.30, alin.1).

Atenție! În limbaj juridic, legislația contravențională (O.G. nr. 2/2001) spune că doar eroarea de fapt scuză fapta contravențională, însă nu și eroarea de drept. Eroarea de drept înseamnă că nu ai știut că ceea ce ai făcut este o contravenție, cu alte cuvinte nu știai care este legea. Această justificare nu poate fi acceptată atunci când faci plângerea contravențională.

9.8. Au trecut mai mult de 6 luni de la data faptelor

Dacă au trecut mai mult de 6 luni de la data întâmplării faptelor, nu ți se mai poate aplica sancțiunea amenzii prin intermediul procesului-verbal de contravenție. Aceasta nu exclude, însă, aplicarea avertismentului.

Art. 13, alin. (1) din O.G. nr. 2/2001: Aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei.

9.9. Procesul-verbal ți-a fost comunicat la mai mult de 2 luni de la data aplicării sancțiunii

În acest caz, executarea sancțiunilor s-a prescris și nu ești obligat/ă în niciun fel la plata amenzii sau la alte sancțiuni aplicate prin procesul-verbal. Teoretic, în acest caz nu ar mai trebui să te adresezi instanței cu o plângere contravențională. Cu toate acestea, în practică, dacă primești o somație de plată sau ești informat în orice fel că trebuie să plătești amenda pentru care tu nu ai primit proces-verbal, atunci trebuie să te adresezi instanței sau să explici că nu mai poți fi sancționat.

Art.14 din O.G. nr. 2/2001: (1) Executarea sancțiunilor contravenționale se prescrie dacă procesul-verbal de constatare a contravenției nu a fost comunicat contravenientului în termen de cel mult două luni de la data aplicării sancțiunii. (2) Prescripția executării

sancțiunilor contravenționale poate fi constatată chiar și de instanța investită cu soluționarea plângerii contravenționale.

Explicație juridică: În alin.(2) al art.14 din O.G. nr. 2/2001 găsești formularea „prescripția executării sancțiunilor contravenționale poate fi constatată chiar și de instanță”. Aceasta înseamnă că poți invoca acest argument în fața judecătorului chiar dacă ai uitat să îl incluzi în plângerea pe care ai depus-o deja la instanță.

9.10. Agentul constator nu îți aduce la cunoștință ori îți refuză dreptul de a aduce obiecții scrise cu privire la conținutul procesului-verbal

Agentul constator are obligația de a-ți spune că ai dreptul de a aduce obiecții cu privire la conținutul procesului-verbal de constatare a contravenției, sub sancțiunea nulității procesului verbal²².

Dacă te afli într-o astfel de situație, poți cere anularea procesului-verbal, cu mențiunea că va trebui să demonstrezi un prejudiciu care ți-a fost cauzat prin acest refuz ori neîncunoaștințare, prejudiciu care nu ar putea fi înlăturat în alt mod decât prin anularea procesului verbal. Este important să reții că nu este suficient să invoci nerespectarea acestei

²² Art. 16 alin (7) din O.G. nr. 2/2001.

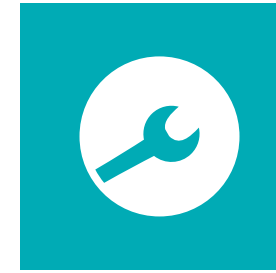
proceduri, ci să și demonstrezi care a fost prejudiciul cauzat prin fapta agentului constatator și, de asemenea, faptul că prejudiciul suferit nu va putea fi înlăturat în alt mod decât prin anularea procesului-verbal.

9.11. Procesul-verbal nu este semnat de martor și nu există vreo justificare pentru această lipsă

Atunci când agentul constatator face mențiunea refuzului tău de a semna procesul-verbal, această împrejurare trebuie confirmată de către cel puțin un martor (de reținut că nu poate avea calitatea de martor un alt agent constatator)²³.

În lipsa unui martor, agentul constatator trebuie să precizeze motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod. Prin urmare, nejustificarea lipsei unui martor care să confirme refuzul tău de a semna procesul-verbal, precum și lipsa consemnării motivelor care au dus la o astfel de situație denotă o procedură incompletă și care nu conferă credibilitate procesului-verbal. De reținut că acest argument prin el însuși nu este de natură a atrage anularea procesului-verbal. Reprezentând o nerespectare a condițiilor în care trebuie încheiat actul de constatare, acest argument te va ajuta să îți susții celelalte motive pe care te bazezi atunci când soliciți anularea.

²³ Art. 19 din O.G. nr. 2/2001.

Sfat practic: Spre exemplu, în cazul în care faptele înscrise în procesul-verbal nu sunt adevărate ori sunt denaturate, invocarea nerespectării condițiilor impuse de art.19 (nejustificarea lipsei martorilor) reprezintă un argument util.

Important! Nu poate avea calitatea de martor asistent un alt agent constatator (O.G. nr. 2/2001, art. 19, alin. 2)

Acest ghid încearcă să acopere cât mai multe argumente pe care le poți folosi în plângerea ta contravențională, dar nu este exhaustiv. În schimb, e bine de reținut că orice neregularitate pe care o observi legată de procesul-verbal sau orice încălcare a legislației contravenționale poate fi invocată în instanță.

10. Cum se depun/propun probele?

Este important să propui toate probele pe care le ai la dispoziție odată cu introducerea cererii, în caz contrar riști să fii decăzut/ă din aceste drepturi, adică să nu mai poți folosi respectivele probe în proces²⁴. Poți folosi ca probe: înscrisuri (spre exemplu, însuși procesul-verbal, corespondența cu autoritățile locale etc.), martori, planșe foto și materiale video sau alte probe care ar ajuta la soluționarea cauzei.

Sfat practic: La fel ca și plângerea, probele se depun în cel puțin 2 exemplare. Regula pentru numărul de documente pe care trebuie să le depui mereu la dosarul tău este următoarea: numărul de pârâți + 1 exemplar pentru instanță. De exemplu, dacă în procesul tău ai ca părți adverse atât Jandarmeria cât și Poliția, vei depune 3 copii de pe fiecare document pe care îl depui la dosar.

²⁴ Art. 254 din Codul de procedură civilă.

Explicație juridică: Propunerea și încuviințarea probelor sunt două lucruri diferite. Tu propui probe, fie prin plângere fie direct în fața judecătorului, iar judecătorul îți încuviințează probele – ceea ce înseamnă că acestea vor fi luate în considerare în proces, iar în situația martorilor, înseamnă că aceștia vor fi ascultați.

Fiecare copie depusă va conține pe fiecare pagină mențiunea „conform cu originalul” și semnătura ta. [Vezi și secțiunea 3. pentru mai multe detalii.](#)

Testimonial: “Totul părea să meargă bine în instanță până ce prietenul meu citat ca martor a dat declarații aproape contradictorii cu ce zisesem eu până atunci. Prietenul cel mai bun nu e cel mai bun martor! Am învățat că martorul cel mai bun e cel care a fost la fața locului și a înțeles povestea la fel ca mine.” (C.)

11. Cum aduc martori?

Atunci când propui proba cu martori, trebuie să indici în plângerea ta numele și adresa martorilor deoarece aceștia vor fi citați pentru a se prezenta în instanță la un termen viitor. Chiar dacă nu sunt citați, martorii pot să fie ascultați chiar la termenul la care s-a realizat încuviințarea probei cu martori. Adică, dacă martorul vine cu tine la termen și judecătorul îți încuviințează proba, atunci se poate ca martorul să fie ascultat pe loc. Dacă nu, se va da un termen pentru citarea martorilor.

Dacă martorul tău este citat și nu se prezintă, atunci instanța poate emite un mandat de aducere pentru martor.

Sfat practic: Dacă vrei să aduci martori în sprijinul plângerii tale, atunci cere-le acestora datele de identificare și asigură-te că pot participa la termenul de judecată.

Martorii, dacă sunt mai mulți, sunt ascultați separat și nu au voie să fie prezenți în sală în timpul audierii unuia dintre martori. Martorul

nu poate citi un răspuns formulat înainte, dar poate să se uite peste însemnări atunci când e vorba de cifre sau denumiri. Martorului îi sunt puse întrebările de către judecător apoi, dacă judecătorul aprobă, i se pot pune întrebări și de către tine și partea adversă.

Regulile procesuale privind martorii se găsesc la articolele 309-326 din Codul de procedură civilă. Este util să citești aceste reguli înainte procesului, dacă ai propus sau dacă vrei să propui martori.

12. Ce se întâmplă după ce depun plângerea? – întâmpinarea, răspunsul la întâmpinare

După ce ai depus plângerea contravențională este posibil să primești comunicări din partea instanței în care să ți se atragă atenția că anumite elemente obligatorii din plângerea ta lipsesc și trebuie să le rezolvi într-un anumit termen care îți va fi indicat.

Dacă plângerea ta este OK, atunci urmează să primești o **întâmpinare** (Vezi [dictionarul de termeni juridici](#)) care conține argumentele părții adverse. Vei primi întâmpinarea prin poștă și ai la dispoziție 10 zile să faci un **răspuns la întâmpinare** în care să abordezi contraargumentele pârâților din întâmpinare. Trebuie să depui răspunsul la întâmpinare la instanță înăuntrul termenului de 10 zile ([Pentru modul în care se calculează termenele, vezi secțiunea 5](#)).

Sfat practic: Atunci când scrii răspunsul la întâmpinare, folosește același antet și informații din plângerea contravențională pe care ai trimis-o deja la instanță. Folosește și numărul dosarului tău care ți-a fost comunicat odată cu întâmpinarea pentru ca răspunsul tău să ajungă la dosarul care trebuie. În răspunsul la întâmpinare, individualizează foarte bine în titlu faptul că trimiți un Răspuns la întâmpinare cu privire la întâmpinarea trimisă de pârâtul X în data de... – aceasta te va ajuta mai ales dacă sunt mai mulți pârâți.

13. Când merg efectiv în instanță?

După înregistrarea plângerii la judecătoria și după ce s-a terminat procedura de trimitere a întâmpinării și a răspunsurilor la întâmpinare, se va fixa termenul de judecată, care teoretic nu ar trebui să depășească 30 de zile.

Termenul la care trebuie să vii în instanță îți va fi comunicat printr-o citație. De asemenea, se va dispune citarea organului care a aplicat sancțiunea, a martorilor indicați în procesul verbal sau în plângere, precum și a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei.

Sfat practic: Toate documentele importante de la instanță îți vor fi comunicate prin poștă, fie la adresa de domiciliu din cartea de identitate, fie la o altă adresă pe care o scrii în plângere solicitând instanței să îți comunice actele de procedură acolo. Deci, asigură-te că poți să citești documentele respective din timp și că ele ajung într-o cutie poștală care este verificată zilnic.

Dacă ești prezent/ă la ședința de judecată, instanța te va asculta cu prioritate, iar mai apoi și pe celelalte persoane citate.

În urma deliberărilor, instanța poate pronunța una din următoarele soluții:

- A** Respingerea plângerii, cu menținerea procesului verbal împreună cu sancțiunea care o atrage;
- B** admiterea plângerii și anularea procesului verbal, precum și a sancțiunii;
- C** admiterea plângerii în parte, cu modificarea sancțiunii prin înlocuirea amenzii cu avertismentul, ori prin reducerea cuantumului amenzii - în funcție de ce ai cerut în mod concret în plângerea ta.

14. Apelul: Ce pot face dacă am pierdut în primă instanță?

Hotărârea pronunțată poate fi atacată numai cu **apel**, exercitat în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii atacate. Conform alin. (2) art. 34 din O.G. nr. 2/2002, motivarea apelului nu este obligatorie, iar motivele de apel pot fi susținute și oral în fața instanței. **Pentru modul în care se calculează termenele, vezi secțiunea 5.**

La apel se aplică majoritatea regulilor de procedură de la prima instanță, adică unde ai depus prima dată plângerea ta, doar că trebuie să indici în cuprinsul cererii de apel hotărârea pe care o ataci. Astfel, vei proceda aproape la fel ca atunci când ai făcut prima plângere, doar că de această dată îți vei concentra plângerea pe a critica hotărârea primei instanțe și te vei numi „apelant” în loc de „reclamant”.

Important! Atenție unde depui cererea de apel! Aceasta se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă (în cazul tău la judecătoria) și va fi soluționată de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului. Reține această regulă pentru a evita greșeala de a depune cererea direct la tribunal, pentru a nu-ți prelungi inutil timpul dedicat procesului și pentru a nu pierde termene importante.

15. Dacă am pierdut și apelul, mai am vreo șansă?

Împotriva hotărârii din primă instanță (de la judecătoria) poți face doar apel, nu și recurs (art. 34, alin. 2 din OG nr. 2/2001 conform căruia „hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel”). Totuși, este bine de reținut că poți formula alte căi extraordinare de atac precum **contestația în anulare și revizuirea**.

În legătură cu aceste căi, trebuie să știi că ele sunt supuse unor condiții stricte și nu poți invoca orice argument prin intermediul lor. Mai jos redăm textele de lege relevante, cu mențiunea că este recomandabil să soliciți asistență juridică de specialitate pentru a vedea dacă și cum se aplică aceste prevederi juridice la cazul tău:

Codul de procedură civilă, art. 503: Obiectul și motivele contestației în anulare

(1) Hotărârile definitive pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când contestatorul nu a fost legal citat și nici nu a fost prezent la termenul când a avut loc judecata.

(2) Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când:

1. hotărârea dată în recurs a fost pronunțată de o instanță necompetentă absolut sau cu încălcarea normelor referitoare la alcătuirea instanței și, deși se invocase excepția corespunzătoare, instanța de recurs a omis să se pronunțe asupra acesteia;
2. dezlegarea dată recursului este rezultatul unei erori materiale;
3. instanța de recurs, respingând recursul sau admitându-l în parte, a omis să cerceteze vreunul dintre motivele de casare invocate de recurent în termen;
4. instanța de recurs nu s-a pronunțat asupra unuia dintre recursurile declarate în cauză.

(3) Dispozițiile alin. (2) pct. 1, 2 și 4 se aplică în mod corespunzător hotărârilor instanțelor de apel care, potrivit legii, nu pot fi atacate cu recurs.

Codul de procedură civilă, art. 509: Obiectul și motivele revizuirii

(1) Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă:

1. s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;
2. obiectul pricinii nu se află în ființă;
3. un judecător, martor sau expert, care a luat parte la judecată, a fost condamnat definitiv pentru o infracțiune privitoare la pricină sau dacă

hotărârea s-a dat în temeiul unui înscris declarat fals în cursul ori în urma judecății, când aceste împrejurări au influențat soluția pronunțată în cauză. În cazul în care constatarea infracțiunii nu se mai poate face printr-o hotărâre penală, instanța de revizuire se va pronunța mai întâi, pe cale incidentală, asupra existenței sau inexistenței infracțiunii invocate. În acest ultim caz, la judecarea cererii va fi citat și cel învinuit de săvârșirea infracțiunii;

4. un judecător a fost sancționat disciplinar definitiv pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, dacă aceste împrejurări au influențat soluția pronunțată în cauză;

5. după darea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri doveditoare, reținute de partea potrivnică sau care nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților;

6. s-a casat, s-a anulat ori s-a schimbat hotărârea unei instanțe pe care s-a întemeiat hotărârea a cărei revizuire se cere;

7. statul ori alte persoane juridice de drept public, minorii și cei puși sub interdicție judecătorească ori cei puși sub curatelă nu au fost apărați deloc sau au fost apărați cu viclenie de cei însărcinați să îi apere;

8. există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri;

9. partea a fost împiedicată să se înfățișeze la judecată și să înștiințeze instanța despre aceasta, dintr-o împrejurare mai presus de voința sa;

10. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat o încălcare a drepturilor sau libertăților fundamentale datorată unei hotărâri judecătorești, iar consecințele grave ale acestei încălcări continuă să

se producă;

11. după ce hotărârea a devenit definitivă, Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra excepției invocate în acea cauză, declarând neconstituțională prevederea care a făcut obiectul acelei excepții.

(2) Pentru motivele de revizuire prevăzute la alin. (1) pct. 3, dar numai în ipoteza judecătorului, pct. 4, pct. 7-10 sunt supuse revizuirii și hotărârile care nu evocă fondul.

Anexe

Anexa 1

Model de plângere contravențională

Către Judecătoria Cluj-Napoca

Municipiul Cluj-Napoca, str. Dorobanților nr. 2

Stimate Domnule Președinte,

Subsemnatul, ..., domiciliat în, posesor al actului de identitate: C.I. Seria ... nr. .., eliberat, CNP, în contradictoriu cu **Inspectoratul de Jandarmi Județean Cluj**, cu sediul în Cluj-Napoca, Str. Năvodari, Nr. 15, cod postal 400117, formulez prezenta:

PLÂNGERE CONTRAVENTIONALĂ

împotriva **procesului-verbal seria ... nr.**, încheiat în data de ora în localitatea Cluj-Napoca, jud. Cluj de către agentul constatator din cadrul ..., prin care am fost sancționat cu amenda în cuantum

de ... lei pentru fapta prevăzută la art.... din Legea..., prin care vă solicit respectuos:

1. în principal anularea procesul-verbal seria... nr.... încheiat în data de ora în localitatea Cluj-Napoca, jud. Cluj de către agentul constatator din cadrul IJJ Cluj

2. în subsidiar înlocuirea sancțiunii contravenționale cu amenda aplicată prin proces-verbal antemenționat cu sancțiunea contravențională cu avertismentul, date fiind circumstanțele faptelor

pentru următoarele motive expuse pe scurt

1. ...
2. ...

MOTIVELE PLÂNGERII PE LARG

ÎN FAPT,

În data de ... am participat la manifestația publică

[Instrucțiune: Doar faptele relevante și pertinente. Ordine cronologică. Fraze scurte și clare. Referire mai degrabă la fapte și evenimente, mai puțin opinii personale.]

ÎN DREPT,

Îmi întemeiez plângerea pe art.31 al.(1) din O.G. 2/2001. Consider că procesul-verbal seria ... nr. ... este netemeinic și nelegal pentru următoarele motive:

1. ...

[Instrucțiune: Se reiau argumentele sumarizate mai sus și se dezvoltă făcând trimitere la texte de lege]

Probe: În susținerea plângerii mele, înțeleg să mă folosesc de următoarele probe: înscrisuri, martori, planșe foto și materiale video, precum și orice altă probă necesară justei soluționări a cauzei.

[Păstrează doar probele pe care intenționezi să le folosești în sprijinul plângerii tale.]

Anexez prezentei plângeri următoarele:

[Instrucțiune: aici enumeri ce documente anexezi – copie de pe procesul verbal, fotografii, CD etc.]

1.....

2.....

Data

Nume

Semnătură

Anexa 2 **Exemplu de plângere contravențională** **și alte documente depuse pe durata procesului**

În urma participării la un protest public, o persoană primește după o săptămână, în poștă, un proces verbal de constatare a contravenției, însoțit de un proces verbal de afișare la locație.

În procesul verbal se menționează că persoana a fost amendată pentru fapta prevăzută de articolul 2, punctul 36 din Legea 61/1991 și sancționată cu amenda de 3000 lei prin articolul 3, aliniatul (1), litera (f) din aceeași lege.

Justificarea pentru aplicarea sancțiunii a fost următoarea:

„În timp ce participa la mitingul de protest împotriva tăierilor ilegale a pădurilor, pe timpul marșului pe B-dul 21 Decembrie 1989 a împiedicat în repetate rânduri organele de jandarmi de a lua măsuri de menținere a ordinii publice pe timpul marșului ocupând încă o bandă de circulație a drumului public opunându-se acțiunilor jandarmilor de a elibera banda de circulație și a incitat și alte persoane de a face la fel.”

Procesul verbal nu a fost semnat de nici un martor, pe motivul că „procesul verbal a fost întocmit la sediul unității iar autorul a fost identificat în urma vizionărilor înregistrărilor video. Întocmit în lipsă”, iar data aplicării sancțiunii a fost la 2 zile după protest.

Plângerea contravențională:

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul ... , CNP ... , cu domiciliul în ... , identificat cu ... , formulez, în termenul legal de 15 zile de la afisarea la locație a procesului verbal de constatare și sancționare a contravenției, în temeiul Art. 31 al Ordonanței de Guvern nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

PLÂNGERE CONTRAVENȚIONALĂ

împotriva procesului verbal de constatare și sancționare a contravenției Seria ... nr. ... din ... întocmit de agentul constatator ... din Gruparea de Jandarmi Mobila Cluj-Napoca cu sediul în Cluj-Napoca, str. Dorobantilor, nr. 23.

prin care vă solicit ca prin hotărârea ce o veți pronunța să dispuneți:

- în principal anularea procesului verbal de constatare și sancționare a contravenției Seria ... nr. ... din ... întocmit de agentul constatator ... din Gruparea de Jandarmi Mobila Cluj-Napoca, și pe cale de consecință anularea sancțiunii aplicate;
- în subsidiar înlocuirea sancțiunii aplicate prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției Seria ... nr. ... din ... întocmit de agentul constatator ... din Gruparea de Jandarmi Mobila Cluj-Napoca cu avertisment.

MOTIVE

I. În fapt:

În data de ... , între orele 16:00-18:00, subsemnatul ... , am participat la o manifestație publică împotriva despăduririlor abuzive din Romania, care au lăsat țara cu doar jumătate din suprafața împădurită ce o avea în anul 1989, toate acestea întâmplându-se prin complicitatea clasei politice cu beneficiarii despăduririlor, așa cum ne indică și gestul președintelui Klaus Iohannis de întoarcere către Parlament a legii ce ar fi putut pune capăt monopolului companiei Schweighofer Holzindustrie asupra procesării și exportului de lemn.

Menționez că am aflat despre eveniment de pe rețeaua de socializare Facebook, urmărind evenimentul creat de comunitatea Nu fac parte din această comunitate și nu am participat în nici un fel la organizarea protestului din data de

La aproximativ jumătate de oră de la începerea manifestației, timp în care participanții (aproximativ 2000-3000 de persoane) au afișat bannere și au luat cuvântul la un megafon adus de unul dintre participanți, masa de oameni a început să se deplaseze într-un marș, condus de grupuri venite de la Câmpeni, județul Alba și de la Borșa, județul Maramureș. Am urmat coloana la fel ca toți ceilalți participanți.

Traseul marșului a fost următorul: [...]

Forțele de ordine au însoțit coloana formată de participanții la marș pe toată durata acestuia.

II. În drept:

Fapta costatată și saționată prin procesul verbal atacat a fost:

În timp ce participa [...] și a incitat și alte persoane de a face la fel.

Nu consider că fapta mea întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute la Art. 2, pct. 36 al Legii 61/1991, prin urmare consider că procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției întocmit pe seama mea este esențialmente nelegal și neîntemeiat, din considerentele pe care le voi expune în continuare.

A. Fapta descrisă de agentul constatatator nu s-a întâmplat așa cum a fost descrisă de agentul constatatator

Conform art. 2, pct. 36 al legii 61/1991, constituie contravenție

împiedicarea, sub orice formă, a organelor însărcinate cu menținerea ordinii publice de a-și îndeplini obligațiile de serviciu privind legitimarea sau conducerea unei persoane la sediul poliției ori al altui organ de stat sau de a lua măsurile necesare pentru menținerea ori restabilirea ordinii publice.

Deoarece în procesul verbal de constatare a contravenției nu se menționează sensul de mers pe care s-a petrecut fapta, o să relatez mai jos cum s-au desfășurat lucrurile pe fiecare dintre sensuri.

Sensul Centru -> cartierul Mărăști

După ce marșul a trecut prin Piața Avram Iancu, coloana a intrat pe Bulevardul 21 Decembrie 1989, pe sensul de mers al autobuzelor, pe banda dedicată acestora.

În acel moment, întregul trafic a fost blocat de coloană. Când aceasta a ajuns în drept cu strada Petofi Sandor, datorită numărului mare de participanți la marș și mai ales datorită cordonului de jandarmi care se deplasa pe partea stângă, încă o bandă de circulație a fost blocată pentru mașinile participante la trafic, până când s-a ajuns în sensul giratoriu de după Piața Mărăști.

În tot acest timp, am urmat marșul la fel ca toate celelalte persoane, aflându-mă la cel puțin 20 metri de cei care conduceau marșul. Nu am fost atenționat de vreun jandarm cu privire la eliberarea carosabilului, în tot acest timp. În videoul depus ca probă pe suport CD, se poate observa cum ambele benzi de circulație sunt ocupate de participanții la marș.

Sensul cartierul Mărăști -> Centru

Începând de la sensul giratoriu din Mărăști, participanții la marș au continuat deplasarea pe toate trei benzile (datorită modului în care se face ieșirea dintr-un sens giratoriu), eliberând una dintre ele pentru deplasarea mașinilor după aproximativ 100 metri. Până la intrarea pe strada Memorandumului, în lucru, au existat 1 sau 2 benzi libere pentru deplasarea mașinilor.

Având în vedere cele relatate mai sus, menționez că în nici un moment nu am ocupat încă o bandă de circulație a drumului public, ci doar am urmat restul participanților la marș. În plus, consider că este fizic imposibil ca o persoană să ocupe singură o bandă de circulație.

Menționez că, deoarece numărul participanților la marș a fost foarte mare, mașinile ce depășeau coloana se deplasau cu viteză și la mică distanță de participanți, lucru care m-a făcut să simt că nu sunt în siguranță, cu atât mai mult cu cât organele de jandarmi se aflau la distanță mare unele de celelalte și nu au fost capabile să limiteze viteza mașinilor, nici să se asigure că fiecare

participant la marș este în siguranță. Am încercat să explic acest lucru organelor de jandarmi, dar aceștia mi-au răspuns că au ordine și că nu au ce face mai mult. I-am rugat să transmită îngrijorările mele unui superior, dar au refuzat să facă acest lucru.

Cred că acțiunea organelor de jandarmi s-a concentrat în principal pe decongestionarea traficului, nu pe menținerea ordinii și liniștii publice a participanților la marș, cum a fost menționat în procesul verbal de constatare a contravenției. Consider că aceștia nu au analizat corespunzător situația în care ne-am aflat și au luat măsuri care au pus în pericol siguranța participanților la marș.

În momentul în care jandarmii au cerut eliberarea uneia dintre benzi mă aflam deja împreună cu alte persoane pe banda unde aceștia cereau să stam. Pe toata durata manifestației, nu am fost legitimat de niciunul dintre jandarmi, nici nu am simțit că vreunul mi s-a adresat personal atunci când s-a cerut eliberarea uneia dintre benzile de circulație.

Solicit instanței să ceară agentului constatator probele video în urma cărora subsemnatul a fost identificat.

Astfel, consider că **nu m-am opus** în nici un moment acțiunii jandarmilor de a elibera banda de circulație și **nu am instigat** pe nimeni să facă asta, fiind inutil să încerc acest lucru deoarece cred că o persoană care nu este organizator ci simplu participant la marș nu poate influența modul în care 2000 de persoane se comportă.

Solicit instanței să ceară agentului constatator dovada că acesta s-a aflat la manifestație, că a interacționat cu subsemnatul și că a

constatat prin propriile simțuri faptele petrecute și să prezinte raportul de intervenție din acea zi.

B. Referitor la individualizarea sancțiunii aplicate prin procesul verbal atacat

Potrivit OG 2/2001, Art. 21 , aliniatul (3)

Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.

Nu consider că sancțiunea aplicată a fost individualizată potrivit prevederilor legale mai sus citate, având în vedere următoarele:

B1. Nu se poate vorbi despre un pericol social al faptei

Protestul la care am participat a fost o manifestare democratică pașnică și civilizată, comportamentul meu precum și al celorlalți participanți rămânând în afara oricărui îndemn la violență, dezordine sau orice conduită antisocială. Scopul urmărit a fost acela de a transmite mass-mediei și publicului larg un mesaj absolut legitim, acela că autoritățile locale și centrale au o atitudine părtinitoare cu cei care beneficiază în urma tăierii ilegale și abuzive de păduri și a faptului ca acest lucru trebuie oprit.

Manifestația la care am participat nu a produs nicio urmare în sensul unei pagube aduse unei persoane fizice sau juridice sau unui bun public sau privat,

în sensul perturbării funcționării unei instituții ori în sensul perturbării ordinii și liniștii publice.

Nu doar că fapta a fost una civică, lipsită de pericol social, dar este și o dovadă că societatea civilă începe să se trezească și prin vigilență și informare corectă sancționează părtinirea și deficitul democratic de care dau dovadă autoritățile.

Dacă punem în balanță beneficiile obținute de societate prin conștientizarea și activismul cetățenilor, și valoarea acestei 'ordini publice' ce se dorește a fi protejată de jandarmerie, ne dăm seama că forțele de ordine își orientează eforturile în direcții greșite, fiind mult mai utilă societății urmărirea de către poliție a prevenirii faptelor ce generează pericol social.

În concluzie, sancțiunea aplicată nu întrunește cerința de a fi proporțională cu gradul de pericol social al faptei amintite.

B2. Nu s-a ținut cont de circumstanțele personale ale contravenientului

Mentionez ca nu am mai fost niciodată sancționat pentru o asemenea faptă.

Organele de ordine nu au depus niciun fel de diligențe în sensul individualizării legale a sancțiunii aplicate, ci au acționat mai degrabă abuziv, înspre 'pedepsirea' unui act civic de protest pașnic și democratic.

C. Referitor la capătul de cerere privind înlocuirea sancțiunii aplicate

Potrivit OG 2/2001, Art. 7.

(1) Avertismentul constă în atenționarea verbală sau scrisă a contra-

venientului asupra pericolului social al faptei săvârșite, însoțită de recomandarea de a respecta dispozițiile legale.

(2) Avertismentul se aplică în cazul în care fapta este de gravitate redusă.

(3) Avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune.

Dacă se va constata că fapta există, consider că în speță sunt întrunite condițiile în care Instanța poate dispune înlocuirea sancțiunii amenzii contravenționale aplicate cu sancțiunea avertismentului.

Apreciez că sancțiunea avertismentului, ca atenționare cu privire la posibilele consecințe ale demersurilor mele legitime de protest, este proporțională cu lipsa de pericol social a faptei și îndestulătoare pentru atingerea scopului sancțiunii.

Pentru toate aceste considerente solicit Onoratei Instanțe ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună:

- în principal anularea procesului verbal de constatare și sancționare a contravenției cu Seria ... nr. ... din ... întocmit de agentul constatat ... din Gruparea de Jandarmi Mobila Cluj-Napoca, și pe cale de consecință anularea sancțiunii aplicate;

- în subsidiar înlocuirea sancțiunii aplicate prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției cu Seria ... nr. ... din ... întocmit de agentul constatat ... din Gruparea de Jandarmi Mobila Cluj-Napoca cu avertisment.

III. În probațiune:

- Martor: ... , având domiciliul la ..., cu adresa aleasa pentru corespondenta la

..., identificat cu ..., CNP

- Înregistrari video ale desfășurării manifestației la care am participat, anexate prezentei contestații pe suport CD;

- Înscrieri precum și orice altă probă necesară justei soluționări a cauzei.
Anexez prezentei procesul verbal de sancționare și procesul verbal de afișare în două copii conforme cu originalul.

Data	Contestator
 (semnătura)

În urma plângerii, Jandarmeria a răspuns cu o întâmpinare.

La primul termen de judecată au fost depuse personal de către contestator „**Note de ședință**” cu informații și cereri pe care contestatorul le-a transmis și verbal, judecătorului:

Catre Judecătoria Cluj-Napoca

Dosar nr. .../.../...

NOTE SCRISE pentru termenul din ...

Domnule Președinte,

Subsemnatul ..., cu domiciliul in ..., identificat cu ..., CNP ..., în calitate de reclamant, formulez prezentele

NOTE SCRISE

cu privire la susținerile mele orale de la termenul din ... prin care vă solicit să admiteți cererea formulată și să dispuneți anularea procesului verbal de constatare și sancționare a contravenției cu seria ..., nr. ..., din ..., întocmit de agentul constatatator ... din Gruparea de Jandarmi mobilă Cluj-Napoca, pentru următoarele motive de fapt și de drept:

În data de 9 mai 2015, între orele 16:00-18:00, subsemnatul, am participat la o manifestație publică și pașnică împotriva despăduririlor abuzive din România ce a inclus și un marș prin oraș. Pe toată durata marșului am urmat mulțimea (aproximativ 2000 persoane), aflându-mă la 20 de metri sau mai mult de primele rânduri din marș. Mulțimea se deplasa pe strada circulată și de mașini, fiind foarte puțini membri ai Jandarmeriei care să mențină siguranța. Nu m-am simțit în siguranță deoarece mașinile care treceau pe lângă mulțime se deplasau cu viteză și am transmis această îngrijorare verbal organelor de jandarmi. În tot timpul marșului, inclusiv când mi-am adresat îngrijorările jandarmului, nu am fost legitimat și nu am fost atenționat că încalc legea în vreun fel.

Conform art. 6 CEDO, fapta pentru care am fost sancționat și sancțiunea aplicată (3000 RON) sunt suficient de serioase astfel încât să beneficiaz de toate garanțiile unui proces echitabil, mai ales **prezumția de nevinovăție**.

Consider că sancțiunea aplicată este exagerată și nu poate să se bazeze pe un proces verbal nesemnlat de martori și cu neregulile pe care le voi arata mai jos. De aceea, Pârata trebuie să dovedească acuzațiile care mi se aduc.

I. Procesul verbal este nul

Procesul verbal a fost întocmit fără martori și la o dată ulterioară faptei.

Conform art. 19 alin. 1 din OG 2/2001, agentul constatator trebuie să menționeze motivele pentru care procesul verbal a fost întocmit în lipsă, iar acest lucru să fie confirmat de cel puțin un martor și datele acestuia de identificare. Este absurd că nu a fost menționat nici un martor, luând în considerare numărul mare de participanți la manifestație în ziua respectivă.

II. Am fost sancționat pentru o faptă pe care nu am comis-o

În contestația depusă împotriva procesului verbal am descris exact modul în care m-am comportat în ziua respectivă. Din probele video depuse de Jandarmerie nu reiese nimic altceva decât ce am prezentat și eu. Acestea nu susțin faptele consemnate în procesul verbal.

Am avut o conduită decentă și nu am părăsit coloana de manifestanți. În procesul-verbal se menționează că am ocupat încă o bandă de circulație, dar pe durata marșului nu am părăsit coloana de manifestanți. Consider că este imposibil ca o singură persoană să ocupe o bandă de circulație pe care se deplasează autovehicule în viteză. Deasemenea, se mai menționează că am instigat și pe alții să facă la fel, lucru care nu reiese din nici o probă. Nu am fost unul dintre

organizatorii marșului și de aceea am urmat coloana pe traseul decis de cei ce conduceau marșul.

III. Sarcina probării faptelor aparține pârâtei

Am amintit mai sus articolul 6 CEDO privind prezumția nevinovăției mele. Din probele video depuse la dosar de Pârâtă nu reiese nici un indiciu că eu am săvârșit fapta din procesul verbal.

Atrag atenția că Raportul agentului constatator ... a fost întocmit în data de ... , **la 78 de zile (!)** de la întocmirea procesului verbal. Nu există un raport de intervenție din ziua desfășurării faptelor. Consider că această probă trebuie respinsă.

IV. Sancțiunea este exagerată și nu își atinge obiectivul prevăzut de lege

Aplicarea unei sancțiuni contravenționale presupune două etape: cea în care se califică fapta și cea în care se aplică sancțiunea. În cazul în care calificarea faptei de către agentul constatator nu a fost corectă, atunci orientarea sancțiunii către minim sau maxim nu mai este relevantă.

Din tot ansamblul de fapte și dovezi cred că **am fost în mod special vizat** de această măsură, lucru care se poate observa și din modul în care am fost urmărit încă de la începutul manifestației (videouri cu zoom, întocmirea raportului, sancționarea unei singure persoane la o manifestație la care au participat peste 1500 de persoane).

Consider că sancțiunea aplicată este una exagerată (3000 RON) și

disproporționată, reprezentând o formă de abuz și represiune, neatingându-și scopul prevăzut de lege.

Pentru toate aceste considerente solicit Onoratei instanțe ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună:

- în principal anularea procesului verbal de constatare și sancționare a contravenției cu Seria JO nr. 1106555 din 11.05.2015 întocmit de agentul constatator plt. adj. sef Rus Ilarion din Gruparea de Jandarmi Mobila Cluj-Napoca, și pe cale de consecință anularea sancțiunii aplicate;
- în subsidiar înlocuirea sancțiunii aplicate prin procesul verbal de constatare și sancționare a contravenției cu Seria JO nr. 1106555 din 11.05.2015 întocmit de agentul constatator plt. adj. sef Rus Ilarion din Gruparea de Jandarmi Mobilă Cluj-Napoca cu avertisment.

Data

...

Semnătura
(semnătura)

Tot la primul termen s-a prezentat și martorul, chiar dacă acesta nu a fost citat. Martorul a fost audiat de către judecător pentru a lămurii starea de fapt.

După primul termen instanța a acceptat plângerea și a anulat amenda. Jandarmeria a făcut apel, la care persoana amendată a răspuns, cerând respingerea cererii de apel.

Către Tribunalul Cluj
Dosar nr. .../.../...

Domnule Președinte,

Subsemnatul ..., cu domiciliul în ..., având CNP, în contradictoriu cu apelanta **Gruparea de Jandarmi Mobilă Cluj-Napoca**, cu sediul în Cluj-Napoca, str. Dorobanților, nr. 23, jud. Cluj, prezint

ÎNTÂMPINARE LA APEL

prin care solicităm respingerea căii de atac formulate de apelantul Gruparea de Jandarmi Mobila Cluj-Napoca împotriva sentinței civile nr. .../... pronunțate în dosarul nr. .../.../... de către Judecătoria Cluj-Napoca, ca nefondată.

În fapt, arătăm că prin sentința nr. .../... pronunțată în dosarul nr. .../.../... instanța a hotărât:

Admite plângerea contravențională formulată de petentul ..., cu domiciliul în ... în contradictoriu cu intimatul GRUPAREA DE JANDARMI MOBILA CLUJ-NAPOCA, cu sediul în CLUJ-NAPOCA, CAL. DOROBANTILOR, nr. 23, jud. Cluj.

Anulează procesul verbal seria ... nr. ... încheiat la data de ... și exonerează petentul de la plata amenzii contravenționale.

Apreciem că soluția primei instanțe este legală și temeinică întrucât:
Așa cum am arătat în plângerea contravențională și în notele de ședință depuse

la dosar și cum a concluzionat și instanța de judecată, **procesul-verbal** cu seria ... nr ..., încheiat la data de ..., prin care am fost sancționat cu amenda contravențională în cuantum de 3000 ron, **este nul**, deoarece acesta nu a fost semnat de un martor asistent, ci agentul constatator s-a rezumat a nota că ”procesul verbal a fost întocmit la sediul unității iar autorul a fost identificat în urma vizionărilor înregistrărilor video. Întocmit în lipsă”, iar acest lucru nu justifică lipsa martorului asistent.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal, în urma audierii martorului ..., analiza probelor video depuse de apelanta Gruparea de Jandarmi Mobilă Cluj-Napoca s-a dovedit o stare de fapt contrară celei reținute în actul constatator. Astfel, **procesul verbal nu este temeinic**.

Arătăm că susținerile apelantului sunt neîntemeiate deoarece:

1. Art. 19, alin. 1 din OG 2/2001, precizează că ”Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatator va face mențiune despre aceste împrejurări, care **trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor**. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.”

Procesul verbal nu a fost semnat de un martor asistent, ci s-a menționat că: ”procesul verbal a fost întocmit la sediul unității iar autorul a fost identificat în urma vizionărilor înregistrărilor video. Întocmit în lipsă”.

Asa cum a reținut și instanța, aceasta nu poate fi considerată o explicație pentru lipsa martorului asistent.

2. În ceea ce privește temeinicia procesului verbal, am arătat deja în documentele

depuse la dosar cum starea de fapt descrisă de agentul constatator nu corespunde realității.

Legat de mențiunea apelantei cum că martorul ... este un martor procassa, justificarea adusă a fost o lista cu două amenzi contravenționale care au fost aplicate martorului în trecut, fapte care nu au nici o legătură cu cazul de față, nici nu pot fi considerate fapte similare.

În drept, ne întemeiem declarația pe dispozițiile art. 482 rap. la art. 205 C. proc. civ.

Depunem prezenta întâmpinare în 2 exemplare.

Data

.....

Semnătura,

.....(semnătura)

După următorul termen de judecată la care persoana amendată s-a prezentat și a susținut cererea de respingere a apelului, **amenda a fost anulată definitiv și irevocabil**.

Anexa 3
Ordonanța nr. 2/2001 din 12 iulie 2001
privind regimul juridic al contravențiilor
(verificați versiunea actualizată a legii, [aici](#))

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

Legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală. Constituie contravenție fapta săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin lege, ordonanță, prin hotărâre a Guvernului sau, după caz, prin hotărâre a consiliului local al comunei, orașului, municipiului sau al sectorului municipiului București, a consiliului județean ori a Consiliului General al Municipiului București.

Art. 2

(1) Prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului se pot stabili și sancționa contravenții în toate domeniile de activitate.

(2) Prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale sau județene se stabilesc și se sancționează contravenții în toate domeniile de activitate pentru care acestora le sunt stabilite atribuții prin lege, în măsura în care în domeniile respective nu sunt stabilite contravenții prin legi, ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului.

(3) Consiliile locale ale sectoarelor municipiului București pot stabili și sancționa contravenții în următoarele domenii: salubritate; activitatea din piețe, curățenia și igienizarea acestora; întreținerea parcurilor și spațiilor verzi, a spațiilor și locurilor de joacă pentru copii; amenajarea și curățenia spațiilor din jurul blocurilor de locuințe, precum și a terenurilor virane; întreținerea bazelor și obiectivelor sportive aflate în administrarea lor; întreținerea străzilor și trotuarelor, a școlilor și altor instituții de educație și cultură, întreținerea clădirilor, împrejmuirilor și a altor construcții; depozitarea și colectarea gunoaielor și a resturilor menajere.

(4) Consiliul General al Municipiului București poate stabili și alte domenii de activitate din competența consiliilor locale ale sectoarelor, în care acestea pot stabili și sancționa contravenții.

(5) Hotărârile consiliilor locale sau județene ori, după caz, ale sectoarelor municipiului București, prin care s-au stabilit contravenții cu nesocotirea principiilor prevăzute la alin. (2)-(4), sunt nule de drept. Nulitatea se constată de instanța de contencios administrativ competentă, la cererea oricărei persoane interesate.

Art. 3

(1) Actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea; în cazul sancțiunii cu amendă se vor stabili limita minimă și maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori; se pot stabili și tarife de determinare a despăgubirilor pentru pagubele pricinuite prin săvârșirea contravențiilor.

(2) Persoana juridică răspunde contravențional în cazurile și în condițiile prevăzute de actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravenții.

Art. 4

(1) Dispozițiile din actele normative prin care se stabilesc și se sancționează contravențiile intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării, iar în cazul hotărârilor consiliilor locale sau județene, punerea în aplicare se face și cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 50 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.

(2) În cazuri urgente se poate prevedea intrarea în vigoare într-un termen mai scurt, dar nu mai puțin de 10 zile.

(3) Hotărârile autorităților administrației publice locale sau județene prevăzute la art. 1, prin care se stabilesc și se sancționează contravenții, pot fi aduse la cunoștință publică prin afișare sau prin orice altă formă de publicitate în condițiile Legii nr. 215/2001.

Art. 5

(1) Sancțiunile contravenționale sunt principale și complementare.

(2) Sancțiunile contravenționale principale sunt:

a) avertismentul;

b) amenda contravențională;

c) prestarea unei activități în folosul comunității.

(3) Sancțiunile contravenționale complementare sunt:

a) confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții;

- b) suspendarea sau anularea, după caz, a avizului, acordului sau a autorizației de exercitare a unei activități;
 - c) închiderea unității;
 - d) blocarea contului bancar;
 - e) suspendarea activității agentului economic;
 - f) retragerea licenței sau a avizului pentru anumite operațiuni ori pentru activități de comerț exterior, temporar sau definitiv;
 - g) desființarea lucrărilor și aducerea terenului în starea inițială.
- (4) Prin legi speciale se pot stabili și alte sancțiuni principale sau complementare.
- (5) Sancțiunea stabilită trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite.
- (la data 22-apr-2002 Art. 5, alin. (5) din capitolul I modificat de Art. 1, punctul 5. din Legea 180/2002)
- (6) Sancțiunile complementare se aplică în funcție de natura și de gravitatea faptei.
- (7) Pentru una și aceeași contravenție se poate aplica numai o sancțiune contravențională principală și una sau mai multe sancțiuni complementare.

Art. 6

- (1) Avertismentul și amenda contravențională se pot aplica oricărui contravenient persoană fizică sau juridică.
- (2) Prestarea unei activități în folosul comunității se poate aplica numai contravenienților persoane fizice.

Art. 7

- (1) Avertismentul constă în atenționarea verbală sau scrisă a contravenientului asupra pericolului social al faptei săvârșite, însoțită de recomandarea de a respecta dispozițiile legale.
- (2) Avertismentul se aplică în cazul în care fapta este de gravitate redusă.
- (3) Avertismentul se poate aplica și în cazul în care actul normativ de stabilire și sancționare a contravenției nu prevede această sancțiune.

Art. 8

- (1) Amenda contravențională are caracter administrativ.

(2) Limita minimă a amenzii contravenționale este de 250.000 lei, iar limita maximă nu poate depăși:

- a) 1 miliard lei, în cazul contravențiilor stabilite prin lege și ordonanță;
 - b) 500 milioane lei, în cazul contravențiilor stabilite prin hotărâri ale Guvernului;
 - c) 50 milioane lei, în cazul contravențiilor stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene ori ale Consiliului General al Municipiului București;
 - d) 25 milioane lei, în cazul contravențiilor stabilite prin hotărâri ale consiliilor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și ale sectoarelor municipiului București.
- (3) Sumele provenite din amenzile aplicate persoanelor juridice în conformitate cu legislația în vigoare se fac venit integral la bugetul de stat, cu excepția celor aplicate, potrivit legii, de autoritățile administrației publice locale și amenzilor privind circulația pe drumurile publice, care se fac venit integral la bugetele locale.
- (4) Sumele provenite din amenzile aplicate persoanelor fizice în conformitate cu legislația în vigoare se fac venit integral la bugetele locale.

Art. 9

- (1) Prestarea unei activități în folosul comunității poate fi stabilită numai prin lege și numai pe o durată ce nu poate depăși 300 de ore.
- (2) Sancțiunea prevăzută la alin. (1) se stabilește alternativ cu amenda.
- (3) În cazul în care contravenientul persoană fizică nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, organul de specialitate al unității administrativ-teritoriale prevăzut la art. 39 alin. (2) lit. a) în a cărei rază teritorială domiciliază contravenientul va sesiza instanța judecătorească în a cărei circumscripție domiciliază acesta, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amendă care a fost achitată.
- (4) La primul termen de judecată, instanța, cu citarea contravenientului, poate acorda acestuia, la cerere, un termen de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii.
- (5) În cazul în care contravenientul nu achită amenda în termenul prevăzut la alin. (4), instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea obligării la prestarea unei activități în folosul comunității.
- (6) Hotărârile prin care s-a aplicat sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității este supusă numai apelului.

Art. 10

(1) Dacă aceeași persoană a săvârșit mai multe contravenții sancțiunea se aplică pentru fiecare contravenție.

(2) Când contravențiile au fost constatate prin același proces-verbal, sancțiunile contravenționale se cumulează fără a putea depăși dublul maximului amenzii prevăzut pentru contravenția cea mai gravă sau, după caz, maximul general stabilit în prezenta ordonanță pentru prestarea unei activități în folosul comunității.

(3) În cazul în care la săvârșirea unei contravenții au participat mai multe persoane, sancțiunea se va aplica fiecăreia separat.

Art. 11

(1) Caracterul contravențional al faptei este înlăturat în cazul legitimei apărări, stării de necesitate, constrângerii fizice sau morale, cazului fortuit, iresponsabilității, beției involuntare complete, erorii de fapt, precum și infirmității, dacă are legătură cu fapta săvârșită.

(2) Minorul sub 14 ani nu răspunde contravențional.

(3) Pentru contravențiile săvârșite de minorii care au împlinit 14 ani minimul și maximul amenzii stabilite în actul normativ pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate.

(4) Minorul care nu a împlinit vârsta de 16 ani nu poate fi sancționat cu prestarea unei activități în folosul comunității.

(5) Cauzele care înlătură caracterul contravențional al faptei se constată numai de instanța de judecată.

Art. 12

(1) Dacă printr-un act normativ fapta nu mai este considerată contravenție, ea nu se mai sancționează, chiar dacă a fost săvârșită înainte de data intrării în vigoare a noului act normativ.

(2) Dacă sancțiunea prevăzută în noul act normativ este mai ușoară se va aplica aceasta. În cazul în care noul act normativ prevede o sancțiune mai gravă, contravenția săvârșită anterior va fi sancționată conform dispozițiilor actului normativ în vigoare la data săvârșirii acesteia.

Art. 13

(1) Aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale se prescrie în termen de 6 luni de la data săvârșirii faptei.

(2) În cazul contravențiilor continue, termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data încetării săvârșirii faptei. Contravenția este continuă în situația în care încălcarea obligației legale durează în timp.

(3) Când fapta a fost urmărită ca infracțiune și ulterior s-a stabilit că ea constituie contravenție, prescripția aplicării sancțiunii nu curge pe tot timpul în care cauza s-a aflat în fața organelor de cercetare sau de urmărire penală ori în fața instanței de judecată, dacă sesizarea s-a făcut înăuntrul termenului prevăzut la alin. (1) sau (2). Prescripția operează totuși dacă sancțiunea nu a fost aplicată în termen de un an de la data săvârșirii, respectiv constatării faptei, dacă prin lege nu se dispune altfel.

(4) Prin legi speciale pot fi prevăzute și alte termene de prescripție pentru aplicarea sancțiunilor contravenționale.

Art. 14

(1) Executarea sancțiunilor contravenționale se prescrie dacă procesul-verbal de constatare a contravenției nu a fost comunicat contravenientului în termen de cel mult două luni de la data aplicării sancțiunii.

(2) Prescripția executării sancțiunilor contravenționale poate fi constatată chiar și de instanța investită cu soluționarea plângerii contravenționale.

CAPITOLUL II: Constatarea contravenției**Art. 15**

(1) Contravenția se constată printr-un proces-verbal încheiat de persoanele anume prevăzute în actul normativ care stabilește și sancționează contravenția, denumite în mod generic agenți constatatori.

(2) Pot fi agenți constatatori: primarii, ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne, special abilitați, persoanele împuternicite în acest scop de miniștri și de alți conducători ai autorităților administrației publice centrale, de prefecți, președinți ai consiliilor județene, primari, de primarul general al municipiului București, precum și de alte persoane prevăzute în legi speciale.

(3) Ofițerii și subofițerii din cadrul Ministerului de Interne constată contravenții privind: apărarea ordinii publice; circulația pe drumurile publice; regulile generale de comerț; vânzarea, circulația și transportul produselor alimentare și nealimentare, țigărilor și băuturilor alcoolice; alte domenii de activitate stabilite prin lege sau prin hotărâre a Guvernului.

Art. 16

(1) Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea.

(1¹) În cazul contravenienților cetățeni străini, persoane fără cetățenie sau cetățeni români cu domiciliul în străinătate, în procesul-verbal vor fi cuprinse și următoarele date: seria și numărul pașaportului ori ale altui document de trecere a frontierei de stat, data eliberării acestuia și statul emitent.

(2) Abrogat

(3) Abrogat

(4) Abrogat

(5) În cazul în care contravenientul este minor procesul-verbal va cuprinde și numele, prenumele și domiciliul părinților sau ale altor reprezentanți ori ocrotitori legali ai acestuia.

(6) În situația în care contravenientul este persoană juridică în procesul-verbal se vor face mențiuni cu privire la denumirea, sediul, numărul de înmatriculare în registrul comerțului și codul fiscal ale acesteia, precum și datele de identificare a persoanei care o reprezintă.

(7) În momentul încheierii procesului-verbal agentul constatator este obligat să aducă la cunoștință contravenientului dreptul de a face obiecțiuni cu privire la conținutul actului de constatare. Obiecțiunile sunt consemnate distinct în procesul-verbal la rubrica “Alte

mențiuni”, sub sancțiunea nulității procesului-verbal.

Art. 17

Lipsa mențiunilor privind numele, prenumele și calitatea agentului constatator, numele și prenumele contravenientului, iar în cazul persoanei juridice lipsa denumirii și a sediului acesteia, a faptei săvârșite și a datei comiterii acesteia sau a semnăturii agentului constatator atrage nulitatea procesului-verbal. Nulitatea se constată și din oficiu.

Art. 18

Contravenientul este obligat să prezinte agentului constatator, la cerere, actul de identitate ori documentele în baza cărora se fac mențiunile prevăzute la art. 16 alin. (3). În caz de refuz, pentru legitimarea contravenientului agentul constatator poate apela la ofițeri și subofițeri de poliție, jandarmi sau gardieni publici.

Art. 19

(1) Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatator va face mențiune despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia.

(2) Nu poate avea calitatea de martor un alt agent constatator.

(3) În lipsa unui martor agentul constatator va preciza motivele care au condus la încheierea procesului-verbal în acest mod.

Art. 20

(1) Dacă o persoană săvârșește mai multe contravenții constatate în același timp de același agent constatator, se încheie un singur proces-verbal.

CAPITOLUL III: Aplicarea sancțiunilor contravenționale

Art. 21

(1) În cazul în care prin actul normativ de stabilire și sancționare a contravențiilor nu se prevede altfel, agentul constatator, prin procesul-verbal de constatare, aplică și sancțiunea.

(2) Dacă, potrivit actului normativ de stabilire și sancționare a contravenției, agentul

constatator nu are dreptul să aplice și sancțiunea, procesul-verbal de constatare se trimite de îndată organului sau persoanei competente să aplice sancțiunea. În acest caz sancțiunea se aplică prin rezoluție scrisă pe procesul-verbal.

(3)Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal.

Art. 23

(1)În cazul în care prin săvârșirea contravenției s-a cauzat o pagubă și există tarife de evaluare a acesteia, persoana împuternicită să aplice sancțiunea stabilește și despăgubirea, cu acordul expres al persoanei vătămate, făcând mențiunea corespunzătoare în procesul-verbal.

(2)Dacă nu există tarif de evaluare a pagubei persoana vătămată își va putea valorifica pretențiile potrivit dreptului comun.

Art. 24

(1)Persoana împuternicită să aplice sancțiunea dispune și confiscarea bunurilor destinate, folosite sau rezultate din contravenții. În toate situațiile agentul constatator va descrie în procesul-verbal bunurile supuse confiscării și va lua în privința lor măsurile de conservare sau de valorificare prevăzute de lege, făcând mențiunile corespunzătoare în procesul-verbal.

(2)În cazul în care bunurile nu se găsesc contravenientul este obligat la plata contravalorii lor în lei.

(3)Agentul constatator are obligația să stabilească cine este proprietarul bunurilor confiscate și, dacă acestea aparțin unei alte persoane decât contravenientul, în procesul-verbal se vor menționa, dacă este posibil, datele de identificare a proprietarului sau se vor preciza motivele pentru care identificarea nu a fost posibilă.

Art. 25

(1)Procesul-verbal se va înmâna sau, după caz, se va comunica, în copie, contravenientului și, dacă este cazul, părții vătămate și proprietarului bunurilor confiscate.

(2)Comunicarea se face de către organul care a aplicat sancțiunea, în termen de cel mult două luni de la data aplicării acesteia.

(3)În situația în care contravenientul a fost sancționat cu amendă, precum și dacă a fost obligat la despăgubiri, o dată cu procesul-verbal, acestuia i se va comunica și înștiințarea de plată. În înștiințarea de plată se va face mențiunea cu privire la obligativitatea achitării amenzii la instituțiile abilitate să o încaseze, potrivit legislației în vigoare și, după caz, a despăgubirii, în termen de 15 zile de la comunicare, în caz contrar urmând să se procedeze la executarea silită.

Art. 26

(1)Dacă agentul constatator aplică și sancțiunea, iar contravenientul este prezent la încheierea procesului-verbal acestuia copia de pe acesta și înștiințarea de plată se înmânează contravenientului, făcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Contravenientul va semna de primire.

Rectificare: la art. 26 alin. (1) în loc de “...la încheierea procesului-verbal acestuia copia de pe acesta...” se va citi “...la încheierea procesului-verbal, copia de pe acesta...”.

(2)Dispozițiile alin. (1) se aplică și față de celelalte persoane cărora trebuie să li se comunice copia de pe procesul-verbal, dacă sunt prezente la încheierea acestuia.

(3)În cazul în care contravenientul nu este prezent sau, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal, comunicarea acestuia, precum și a înștiințării de plată se face de către agentul constatator în termen de cel mult două luni de la data încheierii.

Art. 27

Comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată de face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. Operațiunea de afișare se consemnează într-un proces-verbal semnat de cel puțin un martor.

Art. 28

(1)Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimumul amenzii prevăzute în actul normativ, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal. În actul normativ de stabilire a contravențiilor această posibilitate trebuie menționată în mod expres. Termenele statornicite pe ore încep

să curgă de la miezul nopții zilei următoare, iar termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

(2) Amenzile care se cuvin bugetului de stat pot fi achitate, prin mijloace de plată online, în conturile dedicate, la instituțiile de credit autorizate cu care există încheiate convenții sau la unitățile Trezoreriei Statului, iar amenzile cuvenite bugetelor locale se achită, prin mijloace de plată online, prin instituții de credit autorizate cu care există încheiate convenții sau la casieriile autorităților administrației publice locale ori ale altor instituții publice abilitate să administreze veniturile bugetelor locale indiferent de localitatea pe a cărei rază acestea funcționează, de cetățenia, domiciliul sau de reședința contravenientului ori de locul săvârșirii contravenției, precum și la ghișeul unic din punctele de trecere a frontierei de stat a României. O copie de pe chitanță se predă de către contravenient agentului constatator sau se trimite prin poștă sau electronic, prin e-mail, organului din care acesta face parte, potrivit dispozițiilor alin. (1).

(3) Plata amenzilor contravenționale achitate prin intermediul sistemelor electronice de plată prevăzute de lege se dovedește prin prezentarea extrasului de cont al plătitorului sau a dovezii de plată emise de către sistemele de plăți, aceasta specificând data și ora efectuării plății; în aceste situații se elimină obligativitatea pentru plătitor de a preda o copie de pe extrasul de cont sau de pe dovada de plată emisă de sistemul de plăți către agentul constatator sau organul din care acesta face parte.

Art. 29

Dispozițiile art. 28 se aplică și în cazurile prevăzute la art. 10 alin. (2), dacă contravenientul achită jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ pentru fiecare dintre contravențiile constatate, fără ca prin totalizare să se depășească maximul prevăzut pentru contravenția cea mai gravă.

Art. 30

(1) Dacă persoana împuternicită să aplice sancțiunea apreciază că fapta a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, constituie infracțiune, sesizează organul de urmărire penală competent.

(2) În cazul în care fapta a fost urmărită ca infracțiune și ulterior s-a stabilit de către procuror sau de către instanță că ea ar putea constitui contravenție, actul de sesizare sau

de constatare a faptei, împreună cu o copie de pe rezoluția, ordonanța sau, după caz, de pe hotărârea judecătorească, se trimite de îndată organului în drept să constate contravenția, pentru a lua măsurile ce se impun conform legii.

(3) Termenul de 6 luni pentru aplicarea sancțiunii în cazul prevăzut la alin. (2) curge de la data sesizării organului în drept să aplice sancțiunea.

CAPITOLUL IV: Căile de atac

Art. 31

(1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.

(2) Partea vătămată poate face plângere numai în ceea ce privește despăgubirea, iar cel căruiia îi aparțin bunurile confiscate, altul decât contravenientul, numai în ceea ce privește măsura confiscării.

Art. 32

(1) Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

(2) Controlul aplicării și executării sancțiunilor contravenționale principale și complementare este de competență exclusivă a instanței prevăzute la alin. (1).

(3) Plângerea suspendă executarea. Plângerea persoanelor prevăzute la art. 31 alin. (2) suspendă executarea numai în ceea ce privește despăgubirea sau, după caz, măsura confiscării.

Art. 33

(1) Judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăși 30 de zile, și va dispune citarea contravenientului sau, după caz, a persoanei care a făcut plângerea, a organului care a aplicat sancțiunea, a martorilor indicați în procesul-verbal sau în plângere, precum și a oricăror alte persoane în măsură să contribuie la rezolvarea temeinică a cauzei.

(2) În cazul în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație, judecătoria va cita și societatea de asigurări menționată în procesul-verbal de constatare a contravenției.

Art. 34

(1) Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost

introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile art. 2361 și ale art. 405 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.

(2) Dacă prin lege nu se prevede altfel, hotărârea prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată numai cu apel. Apelul se soluționează de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului. Motivarea apelului nu este obligatorie. Motivele de apel pot fi susținute și oral în fața instanței. Apelul suspendă executarea hotărârii.

Art. 35

Plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor se soluționează cu precădere.

Art. 36

Pentru plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, pentru recursul formulat împotriva hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat plângerea, precum și pentru orice alte cereri incidente se percep taxele judiciare de timbru prevăzute de lege.

CAPITOLUL V: Executarea sancțiunilor contravenționale

Art. 37

Procesul-verbal neatacat în termenul prevăzut la art. 31, precum și hotărârea judecătorească irevocabilă prin care s-a soluționat plângerea constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

Art. 38

(1) Avertismentul se adresează oral atunci când contravenientul este prezent la constatarea contravenției și sancțiunea este aplicată de agentul constatator.

(2) În celelalte cazuri avertismentul se socotește executat prin comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției, cu rezoluția corespunzătoare.

(3) Dacă sancțiunea a fost aplicată de instanță prin înlocuirea amenzii contravenționale cu

avertisment, comunicarea acesteia se face prin încunoștințare scrisă.

Art. 39

(1) Punerea în executare a sancțiunii amenzii contravenționale se face astfel:

a) de către organul din care face parte agentul constatator, ori de câte ori nu se exercită calea de atac împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției în termenul prevăzut de lege;

b) de către instanța judecătorească, în celelalte cazuri.

(2) În vederea executării amenzii, organele prevăzute la alin. (1) vor comunica din oficiu procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, neatacat cu plângere în termenul legal, în termen de 30 de zile de la data expirării acestui termen, ori, după caz, dispozitivul hotărârii judecătorești irevocabile prin care s-a soluționat plângerea, în termen de 30 de zile de la data la care hotărârea a devenit irevocabilă, astfel:

a) pentru sumele care se fac venit integral la bugetele locale, organelor de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale în a căror rază teritorială domiciliază contravenientul persoană fizică sau, după caz, își are domiciliul fiscal contravenientul persoană juridică;

b) pentru sumele care se fac venit integral la bugetul de stat, organelor de specialitate ale unităților subordonate Ministerului Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrare Fiscală, în a căror rază teritorială își are domiciliul fiscal contravenientul persoană juridică.

(3) Executarea se face în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor fiscale.

(4) Împotriva actelor de executare se poate face contestație la executare, în condițiile legii.

Art. 39¹

(1) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, acesta va sesiza instanța în circumscripția căreia s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, ținându-se seama, după caz, și de partea din amendă care a fost achitată.

(2) În cazul în care contravenientul, citat de instanță, nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. (1), instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității pe o durată maximă de 50 de ore, iar pentru minori începând cu vârsta de 16 ani, de 25 de ore.

(3) Hotărârea prin care s-a aplicat sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității este supusă recursului.

(4) Urmărirea punerii în executare a sentințelor se realizează de către serviciul de executări civile de pe lângă judecătoria în a cărei rază s-a săvârșit contravenția, în colaborare cu serviciile specializate din primării.

Art. 40

Executarea sancțiunilor contravenționale complementare se face potrivit dispozițiilor legale.

Art. 41

(1) Confiscarea se aduce la îndeplinire de organul care a dispus această măsură, în condițiile legii.

(2) În caz de anulare sau de constatare a nulității procesului-verbal bunurile confiscate, cu excepția celor a căror deținere sau circulație este interzisă prin lege, se restituie de îndată celui în drept.

(3) Dacă bunurile prevăzute la alin. (2) au fost valorificate, instanța va dispune să se achite celui în drept o despăgubire care se stabilește în raport cu valoarea de circulație a bunurilor.

Art. 42

În scopul executării despăgubirii stabilite pe bază de tarif actele prevăzute la art. 39 alin. (2) se comunică și părții vătămate, care va proceda potrivit dispozițiilor legale referitoare la executarea silită a creanțelor.

Art. 43 Abrogat

CAPITOLUL VI: Dispoziții speciale și tranzitorii

Art. 44

(1) Sancțiunile prevăzute în prezenta ordonanță nu se aplică în cazul contravențiilor săvârșite de militarii în termen. Procesul-verbal de constatare se trimite comandantului unității din care face parte contravenientul, pentru a i se aplica măsuri disciplinare, dacă se constată că acesta este întemeiat.

(2) Dacă prin contravenția săvârșită de un militar în termen s-a produs o pagubă sau dacă

sunt bunuri supuse confiscării, organul competent potrivit legii va stabili despăgubirea pe bază de tarif și va dispune asupra confiscării. Câte o copie de pe procesul-verbal se comunică contravenientului, părții vătămate și celui căruia îi aparțin bunurile confiscate.

Art. 45 Abrogat

Art. 46

Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne, precum și celelalte autorități ale administrației publice care au structuri militare vor stabili prin regulamentele interne organele competente să constate și să aplice sancțiunile în cazul contravențiilor săvârșite de cadrele militare și de angajații civili în legătură cu serviciul.

Art. 47

Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură civilă, după caz.

Art. 48

Ori de câte ori într-o lege specială sau în alt act normativ anterior se face trimitere la Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, trimiterea se va socoti făcută la dispozițiile corespunzătoare din prezenta ordonanță.

Art. 49

Cauzele aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe vor continua să se judece potrivit legii aplicabile în momentul constatării contravenției.

Art. 50

Actele normative prin care se stabilesc contravenții, în vigoare la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi modificate sau completate, dacă este cazul, în termen de 3 luni, potrivit prevederilor acesteia.

Art. 51

(1) Prezenta ordonanță va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2)Pe aceeași dată se abrogă Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 148 din 14 noiembrie 1968, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

Forma aplicabilă pentru ‘Ordonanța 2/2001’ la data de 25 noiembrie 2016.

Anexa 4
Legea nr. 60 din 23 septembrie 1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată
(verificați versiunea actualizată a legii, [aici](#))

CAPITOLUL I: Dispoziții generale

Art. 1

(1)Libertatea cetățenilor de a-și exprima opiniile politice, sociale sau de altă natură, de a organiza mitinguri, demonstrații, manifestații, procesiuni și orice alte întruniri și de a participa la acestea este garantată prin lege. Asemenea activități se pot realiza numai pașnic și fără niciun fel de arme.

(2)Adunările publice - mitinguri, demonstrații, manifestații, competiții sportive, procesiuni și altele asemenea -, ce urmează să se desfășoare în piețe, pe căile publice ori în alte locuri în aer liber, se pot organiza numai după declararea prealabilă prevăzută de prezenta lege.

(3)Pentru competițiile sportive internaționale, precum și pentru manifestările sportive internaționale, declararea prealabilă este obligatorie, indiferent de locul de desfășurare a acestora.

Art. 2

Adunările publice trebuie să se desfășoare în mod pașnic și civilizat, cu protecția participanților și a mediului ambiant, fără să stânjenească folosirea normală a drumurilor publice, a transportului în comun, cu excepția celor autorizate, funcționarea instituțiilor publice sau private, a celor de învățământ, cultură și sănătate, a unităților economice ori să degeneze în acțiuni turbulente de natură a pune în primejdie ordinea și liniștea publică, siguranța persoanelor, integritatea corporală, viața sau bunurile acestora ori ale domeniului public, și nu pot fi continuate după ora 23,00, caz în care intră sub incidența dispozițiilor Legii nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată.

Art. 3

Nu trebuie declarate în prealabil adunările publice al căror scop îl constituie manifestările cultural-artistice, sportive, religioase, comemorative, cele ocazionate de vizite oficiale, precum și cele care se desfășoară în exteriorul sau în incinta sediilor ori a imobilelor persoanelor juridice de interes public sau privat. În cazul în care organizatorii adunărilor publice nesupuse declarării prealabile dețin indicii sau date că desfășurarea lor s-ar putea solda cu acte de dezordine ori că ar putea să ducă la manifestări violente, au obligația să solicite din timp primarilor, unităților de jandarmi competente teritorial și poliției locale sprijin de specialitate.

Art. 4

Primarul municipiului, orașului sau comunei, unitățile de jandarmi competente teritorial și poliția locală sunt obligate să asigure condițiile necesare în vederea desfășurării normale a adunărilor publice, iar organizatorii au obligația să întreprindă acțiunile ce se impun pentru ca acestea să se desfășoare în conformitate cu prevederile art. 2.

Art. 5

(1) Organizarea și desfășurarea adunărilor publice sunt interzise în imediata apropiere a gărilor, porturilor, aeroporturilor, stațiilor de metrou, spitalelor, obiectivelor militare, a unităților economice cu instalații, utilaje sau mașini cu grad ridicat de pericol în exploatare. (2) De asemenea, este interzisă desfășurarea simultană a două sau mai multe adunări publice distincte, în același loc sau pe aceleași trasee, indiferent de caracterul acestora.

CAPITOLUL II: Declararea prealabilă a adunărilor publice**Art. 6**

Pentru organizarea adunărilor publice solicitanții se vor adresa, în scris, primarului unității administrativ-teritoriale pe a cărei rază urmează să se desfășoare adunarea.

Art. 7

Organizatorii adunărilor publice vor depune declarația scrisă la primăriile municipale, orașenești sau comunale pe al căror teritoriu acestea urmează să se desfășoare, cu cel puțin 3 zile înainte de data desfășurării acestora, în care trebuie să menționeze denumirea

sub care este cunoscut grupul organizator, scopul, locul, data, ora începerii și durata acțiunii, traseele de afluire și defluire, numărul aproximativ al participanților, persoanele împuternicite să asigure și să răspundă de măsurile de organizare, serviciile pe care le solicită din partea consiliului local, a poliției locale și jandarmeriei, potrivit modelului prezentat în anexă.

Art. 8

(1) Se înființează comisia de avizare a cererilor de organizare a adunărilor publice la nivelul tuturor consiliilor locale, formată din primar, secretarul comunei sau al orașului, după caz, reprezentanți ai poliției și ai jandarmeriei.

(2) În cazuri justificate, cu acordul organizatorilor, comisiile de avizare pot să modifice unele elemente cuprinse în declarația prealabilă a acestora.

Art. 9

Sunt interzise adunările publice prin care se urmărește:

- a) propagarea ideilor totalitare de natură fascistă, comunistă, rasistă, șovină sau ale oricăror organizații terorist-diversioniste, defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la ură națională sau religioasă, incitarea la discriminare, la violență publică și la manifestări obscene, contrare bunelor moravuri;
- b) organizarea unei lovituri de stat sau altei acțiuni contrare siguranței naționale;
- c) încălcarea ordinii, siguranței sau moralității publice, a drepturilor și libertăților cetățenilor ori punerea în pericol a sănătății acestora.

Art. 10

(1) Primarul localității, la propunerea comisiei de avizare, poate interzice organizarea adunărilor publice atunci când:

- a) deține date de la organele specializate, din care rezultă că desfășurarea acestora ar duce la încălcarea prevederilor art. 2;
- b) în perioada, locul și pe traseele unde acestea ar urma să se desfășoare se execută lucrări edilitar-gospodărești de amploare.

(2) În termen de două zile primarul este obligat să comunice organizatorilor decizia de interzicere, care poate fi contestată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11

Decizia prin care se interzice desfășurarea adunării publice se comunică în scris organizatorului, cu arătarea motivelor care au determinat-o, în termen de 48 de ore de la primirea declarației scrise.

CAPITOLUL III: Obligații privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice**SECȚIUNEA I: Obligațiile organizatorilor și participanților la adunările publice****Art. 12**

(1) Organizatorii adunărilor publice sunt obligați:

- a) să înregistreze declarațiile de desfășurare a adunărilor publice la unitățile de jandarmi competente teritorial, cu cel puțin 48 de ore înainte;
- b) să stabilească persoanele responsabile pentru conducerea adunărilor publice;
- c) să asigure un dispozitiv propriu de ordine format din personal purtând însemne distinctive, stabilite împreună cu comandantul unității de jandarmi care asigură măsurile de ordine publică;
- d) să delimiteze spațiul de desfășurare a adunărilor publice prin semne distinctive și vizibile, iar când acestea se desfășoară în deplasare, să ia măsuri pentru limitarea spațiului de circulație ocupat;
- e) să achite anticipat, pe bază de deviz și factură, contravaloarea serviciilor și a amenajărilor solicitate consiliilor locale pentru desfășurarea normală a adunărilor publice;
- f) să stabilească traseele de afluire și defluire a participanților și să ia măsuri ca ocuparea spațiilor destinate desfășurării adunărilor publice să aibă loc cu puțin timp înainte de ora începerii activităților, iar părăsirea lor să se facă imediat după ora-limită stabilită;
- g) să ia măsuri pentru interzicerea participării la adunările publice a persoanelor care au asupra lor băuturi alcoolice sau care se află sub influența acestora;
- h) să ia măsuri pentru îndepărtarea participanților care, prin modul de manifestare, tulbură ordinea și liniștea publică, iar când aceștia nu se supun, să îi semnaleze organelor de poliție;
- i) să întrerupă imediat adunarea publică atunci când constată că au intervenit fapte de natura celor prevăzute la art. 2; după restabilirea ordinii adunarea publică poate continua

în limita timpului inițial aprobat;

j) să interzică participarea la adunările publice a persoanelor care au asupra lor arme de orice fel, materiale explozive sau incendiare, substanțe iritant-lacrimogene sau cu efect paralizant, dispozitive pentru șocuri electrice ori alte obiecte ce pot fi folosite pentru acțiuni violente sau de tulburare a desfășurării normale a acestora.

(2) În cazul în care participanții la adunări publice au formulat petiții sau memorii, acestea pot fi prezentate autorităților publice destinate de un grup de maximum 10 persoane.

Art. 13

Participanții la adunările publice sunt obligați:

- a) să respecte recomandările făcute de organizatorii adunărilor publice, împuterniciții acestora sau organele de ordine;
- b) să se abțină de la acțiuni de natură a împiedica desfășurarea normală a adunărilor publice și să nu incite la asemenea acțiuni prin viu grai, manifeste sau alte mijloace audiovizuale;
- c) să nu introducă sau să aibă, în timpul adunărilor publice, obiecte de natura celor prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. g) și j);
- d) să părăsească imediat adunările publice sau locul unde acestea se desfășoară, când au fost somați de către organizatori, împuterniciții acestora sau organele de poliție;
- e) să nu participe la adunări publice în stare de ebrietate, să nu consume și să nu distribuie băuturi alcoolice sau droguri.

Art. 14

Este interzis ca persoane sau grupuri de persoane care nu au legătură cu adunările publice organizate să se infiltreze în rândul demonstranților, cu scopul de a tulbura normala desfășurare a acestora.

SECȚIUNEA II: Obligațiile primăriilor**Art. 15**

Primăriile municipale, orașenești sau comunale sunt obligate:

- a) să stabilească prin decizie și să aducă la cunoștință publică, în termen de 5 zile de la publicarea prezentei legi, locurile ce cad sub incidența dispozițiilor art. 5;
- b) să asigure, contra cost, serviciile și amenajările tehnice solicitate în vederea desfășurării

normale a adunărilor publice;
c)să interzică desfacerea băuturilor alcoolice în locurile destinate desfășurării adunărilor publice, în imediata apropiere sau, când consideră necesar, chiar în întreaga localitate, pe toată durata acestora;
d)să întreprindă orice alte măsuri legale de natură a asigura caracterul pașnic și civilizat al adunărilor publice;
e)să restituie sumele avansate potrivit art. 12 alin. (1) lit. e), dacă adunarea publică a fost interzisă din alte motive decât cele prevăzute în art. 9 sau care nu sunt imputabile organizatorilor.

CAPITOLUL IV: Asigurarea ordinii pe timpul desfășurării adunărilor publice

Art. 16

Comandanții organelor locale de poliție și jandarmerie sau persoanele desemnate de aceștia au obligația de a asigura protecția participanților și de a stabili împreună cu organizatorii măsurile ce trebuie luate pentru desfășurarea adunărilor publice declarate, în condiții de deplină ordine.

Art. 17

În cazul în care adunările publice își pierd caracterul pașnic și civilizat, poliția și trupele de jandarmi vor interveni pentru împiedicarea sau neutralizarea manifestărilor ce tulbură grav ordinea și liniștea publică, pun în pericol viața, integritatea corporală a cetățenilor, a trupelor de ordine sau amenință cu devastări ori distrugeri de clădiri și alte bunuri de interes public sau privat.

Art. 18

În cazurile prevăzute de art. 17, organele de ordine vor interveni folosind, în condițiile legii și în raport cu situațiile create, mijloacele tehnice din dotare.

Art. 19

(1)Intervenția în forță va fi aprobată de prefect sau de înlocuitorul acestuia la solicitarea

comandantului forțelor de jandarmi care asigură măsurile de ordine publică la locul adunării publice.

(2)Aprobarea intervenției în forță nu este necesară în cazul în care asupra forțelor de ordine se exercită violențe care pun în pericol iminent viața, integritatea corporală sau sănătatea acestora ori a altor persoane sau când există indicii temeinice că participanții pregătesc sau au comis o faptă ilegală.

Art. 20

(1)Folosirea forței se va face numai după avertizarea și somarea participanților de a se dispersa de către ofițerul de jandarmi desemnat ca șef al dispozitivului de ordine. Pentru executarea dispersării se lasă la dispoziție participanților un timp corespunzător, determinat în raport cu numărul acestora și cu căile de afluire.

(2)Avertizarea și somarea nu sunt necesare în cazul în care asupra organelor de ordine se exercită violențe ori acestea se află într-un pericol iminent.

Art. 21

Avertizarea constă în folosirea de semnale sonore sau luminoase și atragerea atenției participanților, prin mijloace de amplificare sonoră, asupra necesității dispersării lor și respectării legii.

Art. 22

(1)Dacă, după avertizare, participanții nu s-au împrăștiat, se spun prin mijloacele de amplificare sonoră cuvintele: “Prima somație: Atențiune, vă rugăm să părăsiți vom folosi forța”, urmate de semnale sonore și luminoase.

(2)Dacă, după trecerea perioadei de timp necesare pentru împrăștiere, se constată că prima somație a rămas fără rezultat, se trece la folosirea ultimei somații, prin rostirea cuvintelor: “Ultima somație: Părăsiți ..., se va folosi forța”, urmate de semnale sonore și luminoase.

(3)Pentru perceperea somațiilor de către toți participanții, înainte de folosirea mijloacelor de împiedicare sau constrângere, se emite un semnal luminos prin rachetă de culoare roșie.

Art. 23

În caz de absolută necesitate, când se impune folosirea armelor de foc de către organele de ordine, în condițiile legii, se repetă, în prealabil, ultima somație și semnalul luminos prin

rachetă de culoare roșie.

Art. 24

Folosirea mijloacelor de împiedicare sau constrângere va înceta de îndată ce s-a realizat degajarea spațiilor, împrăștierea participanților și s-a restabilit ordinea publică.

CAPITOLUL V: Sancțiuni

Art. 25

Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, contravențională, civilă sau penală.

Art. 26

(1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să întrunească elementele constitutive ale unor infracțiuni:

a) organizarea și desfășurarea de adunări publice nedeclarate, neînregistrate sau interzise;
b) nerespectarea orelor de desfășurare, traseelor de deplasare sau locului și perimetrului destinat adunării publice;

c) neluarea de către organizatori a măsurilor de întrerupere a adunării publice, când constată că au intervenit fapte de natura celor prevăzute în art. 2;

d) participarea la adunări publice nedeclarate sau interzise și urmate de refuzul părăsirii locurilor de desfășurare a acestora, la avertizările și somațiile organelor de ordine făcute potrivit legii;

e) instigarea prin orice mijloace, inițierea sau recurgerea la acțiuni violente sau alte manifestări, cu intenția de zădărniciere ori tulburare, în orice mod, a adunărilor publice;

f) refuzul de a părăsi imediat adunarea, dacă măsura a fost dispusă de conducătorii acțiunilor;

g) organizarea sau participarea la contramanifestații desfășurate în același timp și în același loc cu adunările publice declarate, indiferent de modul lor de exprimare;

h) introducerea sau desfacerea băuturilor alcoolice în locurile destinate desfășurării adunărilor publice, pe toată durata acestora;

i) refuzul de a părăsi imediat adunarea la solicitarea organelor de ordine, potrivit legii.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la

10.000 lei, iar cele prevăzute la lit. d), e), f), g), h) și i), cu amendă de la 500 lei la 5.000 lei.
(3) Pentru contravențiile de la alin. (1) lit. a)-c) se sancționează, după caz, organizatorii sau persoanele fizice responsabile pentru conducerea adunărilor publice.

Art. 27

Contravențiile prevăzute la art. 26 se constată de polițiști, ofițerii și subofițerii de jandarmi, precum și de primari sau de împuterniciții acestora, anume desemnați.

Art. 28

Dispozițiile prezentei legi, referitoare la constatarea și sancționarea contravențiilor, se completează cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, în ce privește închisoarea contravențională*).

Art. 29

Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă, opunerea cu violență față de organizatori, împuterniciții acestora sau față de forțele de ordine ori împiedicarea lor de a-și exercita atribuțiile legale privind asigurarea ordinii în desfășurarea adunărilor publice.

CAPITOLUL VI: Dispoziții finale

Art. 30

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe aceeași dată se abrogă Decretul-lege nr. 2/1990 cu privire la organizarea adunărilor publice și Decretul-lege nr. 39/1990 privind unele măsuri referitoare la desfășurarea adunărilor publice, precum și orice alte dispoziții contrare.

ANEXĂ: Model de declarare prealabilă

DENUMIREA ORGANIZATORULUI

Nr. din

Către,

.....

(primărie)

- domnului primar -

Vă facem cunoscut că în ziua de ... luna anul, între orele și în localitatea, județul, locul, se va desfășura o adunare publică organizată de către noi.

La adunare vor participa circa persoane.

Traseele de acces spre locul adunării, precum și cele de dispersare vor fi

Scopul adunării publice îl constituie manifestarea (aprobării, adeziunii sau protestului) în legătură cu

Vă asigurăm că adunarea se va desfășura în mod pașnic și civilizată.

Din partea noastră sunt împuterniciți să asigure și să răspundă de măsurile privind buna organizare a adunării, astfel încât aceasta să se desfășoare în condiții pașnice, civilizate și să nu degenereze în acte de violență, domnii:

-

-*)

Personalul desemnat de noi să execute măsuri de ordine pe parcursul desfășurării adunării și pe trasee va purta următorul însemn distinctiv:

.....

În sprijinul bune desfășurări a adunării, solicităm din partea primăriei și a organelor de poliție luarea următoarelor măsuri:

Semnătura și ștampila organizatorului

*) Se vor indica numele, prenumele, alte date de identificare ale persoanelor împuternicite să răspundă de organizare.

Anexa 5

Legea nr. 61 din 27 septembrie 1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată (verificați versiunea actualizată a legii, [aici](#))

Art. 1

Pentru asigurarea climatului de ordine și liniște publică necesar desfășurării normale a activității economice și social-culturale și promovarea unor relații civilizate în viața cotidiană, cetățenii sunt obligați să aibă un comportament civic, moral și responsabil, în spiritul legilor țării și al normelor de conviețuire socială.

Art. 2

Constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

1.săvârșirea în public de fapte, acte sau gesturi obscene, proferarea de injurii, expresii jignitoare sau vulgare, amenințări cu acte de violență împotriva persoanelor sau bunurilor acestora, de natură să tulbure ordinea și liniștea publică sau să provoace indignarea cetățenilor ori să lezeze demnitatea și onoarea acestora sau a instituțiilor publice;

2.constituirea unui grup format din trei sau mai multe persoane, în scopul de a săvârși acțiuni ilicite, contrare ordinii și liniștii publice și normelor de conviețuire socială, precum și actele de încurajare sau sprijinire, sub orice formă, a unor astfel de grupuri de persoane, care incită la dezordine socială;

3.apelarea, în mod repetat, la mila publicului, de către o persoană aptă de muncă, precum și determinarea unei persoane la săvârșirea unor astfel de fapte;

4.aruncarea asupra unei persoane, construcții sau asupra unui mijloc de transport cu obiecte de orice fel, cu substanțe inflamante, iritant-lacrimogene sau cu efect paralizant, corosive sau care murdăresc, dacă nu s-au produs vătămări ale integrității corporale sau sănătății, ori pagube materiale;

5.organizarea, îngăduirea sau participarea la jocuri de noroc - altele decât cele autorizate potrivit legii - de natură să lezeze bunele moravuri;

6.atragerea de persoane, sub orice formă, săvârșită în localuri, parcuri, pe străzi sau în

alte locuri publice în vederea practicării de raporturi sexuale cu acestea spre a obține foloase materiale, precum și îndemnul sau determinarea, în același scop, a unei persoane la săvârșirea unor astfel de fapte;

7. acceptarea sau tolerarea practicării faptelor prevăzute la pct. 6) în hoteluri, moteluri, campinguri, baruri, restaurante, cluburi, pensiuni, discoteci sau în anexele acestora de către patronii sau administratorii ori conducătorii localurilor respective;

8. comercializarea armelor cu aer comprimat sau cu gaze comprimate, a arbaletelor, arcurilor pentru tir, pescuit sau vânătoare în alte locuri decât în magazinele autorizate să efectueze operațiuni cu arme de foc și muniții;

9. vânzarea armelor cu aer comprimat sau cu gaze comprimate, a arbaletelor, arcurilor pentru tir, pescuit sau vânătoare persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani, persoanelor care au săvârșit acte de violență menționate în cazierul judiciar, precum și persoanelor care suferă de boli neuropsihice menționate în certificatul de sănătate eliberat de policlinica teritorială;

10. neținerea evidenței de către magazinele autorizate a cumpărătorilor armelor prevăzute la pct. 8) în registre speciale, vizate de organele de poliție, în care vor fi menționate datele de stare civilă, domiciliul, seria și numărul actului de identitate ale cumpărătorului, numărul cazierului judiciar, numărul certificatului de sănătate neuropsihică, cu denumirea policlinicii teritoriale, precum și caracteristicile armei vândute.

Dacă cumpărătorul este titular al unui permis de armă, este scutit de obligația de a prezenta cazierul judiciar și certificatul de sănătate neuropsihică, iar dacă cumpărătorul este titular al unui permis de conducere, acesta este obligat să prezinte numai cazierul judiciar;

11. alarmarea publicului, a organelor specializate pentru a interveni în caz de pericol ori a organelor de menținere a ordinii publice, prin darea semnalelor de pericol sau, după caz, prin solicitarea intervenției la fața locului, fără motiv întemeiat;

12. întreruperea curentului electric sau stingerea, fără drept, a lămpilor ce servesc la iluminatul public pe străzi, în parcuri, săli de spectacol sau în alte locuri publice;

13. pătrunderea, cu încălcarea normelor legale de acces, în sediile autorităților publice centrale și locale, instituțiilor publice, instituțiilor de învățământ și spațiilor aparținând acestora, indiferent de destinația lor, regiilor autonome, societăților reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, partidelor sau altor formațiuni politice, organizațiilor guvernamentale și neguvernamentale, ambasadelor și reprezentanțelor altor state ori ale organizațiilor internaționale de pe teritoriul României,

precum și ocuparea fără drept a terenurilor aparținând ambasadelor și reprezentanțelor sau a terenurilor situate în perimetrul acestora ori refuzul de a le părăsi la cererea organelor de ordine;

14. scrierea sau desenarea, fără drept, pe pereții clădirilor, pe garduri sau pe obiecte de folosință comună aflate în locuri publice, deteriorarea prin orice mijloc a acestora, precum și dezlipirea sau distrugerea, fără drept, a reclamelor, anunțurilor și afișelor legal expuse în locuri anume destinate;

15. nerespectarea măsurilor de ordine sau a regulilor stabilite pentru buna desfășurare a manifestărilor cultural-sportive;

16. deteriorarea, ridicarea sau mutarea, fără drept, a semnelor sau indicatoarelor de orientare turistică și rutieră ori a celor care semnalează existența unui pericol pentru viața persoanelor;

17. lăsarea în libertate ori fără supraveghere a animalelor care pot prezenta pericol pentru persoane sau bunuri;

18. refuzul consumatorului de a părăsi un local public în care se consumă băuturi alcoolice, după ora de închidere sau la cererea îndreptățită a unui salariat al localului;

19. servirea consumatorilor cu băuturi alcoolice în localurile publice și în afara acestora, în zilele și la orele când, potrivit dispozițiilor legale, acestea sunt închise sau este interzisă desfacerea băuturilor alcoolice ori după ora de închidere stabilită prin autorizația de funcționare;

20. servirea cu băuturi alcoolice în localuri publice și în afara acestora pe timpul desfășurării adunărilor publice, grevelor, manifestărilor sportive sau altor asemenea întruniri publice, în imediata apropiere, precum și consumul de băuturi alcoolice în astfel de condiții de către participanți;

21. desfacerea, comercializarea și consumul băuturilor alcoolice în locurile publice, la intrarea în curțile și în interioarele lor, cum sunt: spitale și alte unități sanitare, centre de plasament al minorilor, unități și instituții de învățământ și educație, lăcașuri de cult și instituții religioase aferente cultelor care interzic consumul băuturilor alcoolice în practicarea religiei respective, pe trotuarele sau aleile de acces ale acestora;

22. servirea cu băuturi alcoolice, în localurile publice, a consumatorilor aflați în vădită stare de ebrietate, precum și a minorilor;

23. consumul de băuturi alcoolice în următoarele locuri publice: drumuri publice, parcuri, stadioane și terenuri sportive, instituții culturale, săli de spectacole, instituții sau unități

economice, toate mijloacele de transport în comun, autogări, gări și aeroporturi, de stat și private, sau alte locuri prevăzute de lege. În incinta acestor locuri publice se pot consuma băuturi alcoolice prin delimitarea unor spații special amenajate pentru consumarea băuturilor alcoolice, prin hotărârea conducătorilor locurilor publice respective. Sunt exceptate localurile de alimentație publică și turism, cum sunt: restaurante, baruri și discoteci. În locurile publice enumerate se interzice cu desăvârșire consumul de băuturi alcoolice de către persoanele care nu au împlinit vârsta de 18 ani;

24. provocarea ori participarea efectivă la scandal, în locuri sau localuri publice;

25. tulburarea, fără drept, a liniștii locuitorilor prin producerea de zgomote cu orice aparat sau obiect ori prin strigăte sau larmă;

26. tulburarea liniștii locatarilor între orele 22,00-8,00 și 13,00-14,00 de către orice persoană prin producerea de zgomote, larmă sau prin folosirea oricărui aparat, obiect ori instrument muzical la intensitate mare în localurile sau în sediile persoanelor juridice, în locuințele persoanelor fizice sau în oricare alt loc din imobile cu destinația de locuințe ori situat în imediata vecinătate a acestora;

27. organizarea de petreceri cu caracter privat și utilizarea de aparatură muzicală la intensitate de natură a tulbura liniștea locuitorilor, în corturi, alte amenajări sau în spațiu neacoperit, situate în perimetrul apropiat imobilelor cu destinația de locuințe sau cu caracter social, în mediul urban;

28. alungarea din locuința comună a soțului sau soției, a copiilor, precum și a oricărei alte persoane aflate în întreținere;

29. nerespectarea măsurilor de ordine luate de organele competente în caz de calamități naturale sau alte pericole publice;

30. nerespectarea măsurii de suspendare, dispusă conform dispozițiilor art. 3 alin. (3) și (4);

31. refuzul unei persoane de a da relații pentru stabilirea identității sale, de a se legitima cu actul de identitate sau de a se prezenta la sediul poliției, la cererea ori la invitația justificată a organelor de urmărire penală sau de menținere a ordinii publice, aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

32. indemnul sub orice formă al minorilor la săvârșirea de contravenții;

33. neluarea de către părinți sau de către persoanele cărora li s-a încredințat spre creștere și educare un minor în vârstă de până la 16 ani sau care au în îngrijire un alienat ori debil mintal a măsurilor necesare pentru a-l împiedica de la fapte de vagabondaj, cerșetorie sau

prostituție;

34. lăsarea fără supraveghere a unui bolnav mintal periculos, de către persoanele care au îndatorirea de a-l îngriji sau de a-l păzi, precum și neanunțarea organelor sanitare sau ale poliției în caz de scăpare de sub pază sau supraveghere;

35. neasigurarea de către responsabili sau patroni, prin personal propriu ori specializat, a ordinii publice în localuri publice, hoteluri, moteluri, campinguri, cluburi, pensiuni, discoteci și în alte locuri de distracție sau de agrement pe care le conduc, precum și refuzul acestora de a acorda sprijin organelor în drept pentru restabilirea în locurile respective a ordinii publice ori pentru luarea măsurilor împotriva persoanelor care au încălcat legea;

36. împiedicarea, sub orice formă, a organelor însărcinate cu menținerea ordinii publice de a-și îndeplini obligațiile de serviciu privind legitimarea sau conducerea unei persoane la sediul poliției ori al altui organ de stat sau de a lua măsurile necesare pentru menținerea ori restabilirea ordinii publice.

Art. 3

(1) Contravențiile prevăzute la art. 2 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 100 lei la 500 lei, cele prevăzute la pct. 3), 4), 11), 14), 17), 18), 22), 31), 33) și 34);

b) cu amendă de la 200 lei la 1.000 lei, cele prevăzute la pct. 1), 12), 16), 24), 25) și 28);

c) cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei, cele prevăzute la pct. 2), pct. 5)-7), pct. 8)-10), pct. 13), 15), 19), 20), 26), 27), 29) și pct. 32);

d) cu amendă de la 2.000 lei la 3.000 lei, fapta prevăzută la pct. 30);

e) cu amendă de la 100 lei la 500 lei, faptele prevăzute la pct. 21) și 23);

f) cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei, faptele prevăzute la pct. 35) și 36).

(2) În cazurile în care faptele prevăzute la pct. 1), 2), 4) și 24) ale art. 2 sunt săvârșite în incinta unei instituții de învățământ, a unei instituții de sănătate ori destinate ocrotirii speciale a unor categorii de persoane defavorizate, sancțiunile aplicabile sunt amenzile de la 1.000 lei la 3.000 lei,

(3) În cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 7) și 20) se dispune și măsura suspendării activității localului public pe o perioadă cuprinsă între 10 și 30 de zile.

(4) În cazul repetării contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 19), 21), 22) și 26) se dispune, de asemenea, măsura suspendării activității localului public pe o perioadă cuprinsă între 10 și 30 de zile.

(5)În cazul săvârșirii contravenției prevăzute la art. 2 pct. 30) se dispune retragerea autorizației de funcționare a localului public.

(6)Suspendarea activității localului public ori retragerea autorizației de funcționare a acestuia se dispune de către organul care a eliberat autorizația, la propunerea organului constatator, căruia i se comunică în scris măsura luată, în termen de 5 zile de la data sesizării.

(7)În cazul contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 32), 33) și 34), sesizarea se poate face și de către organele de ocrotire socială.

(8)Sancțiunea amenzii poate fi aplicată și persoanei juridice.

Art. 4

(1)Sunt supuse confiscării lucrurile care au servit la săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 4) și 5), dacă sunt ale contravenientului, precum și lucrurile dobândite prin săvârșirea contravențiilor, dacă nu sunt restituite persoanei vătămate.

(2)În cazul contravenției prevăzute la art. 2 pct. 28) este necesară plângerea părții vătămate. Retragerea plângerii ori împăcarea părților înlătură răspunderea făptuitorului. Organele constatatoare sunt abilitate să restabilească situația anterioară.

Art. 5

(1)Contravențiile se constată de către primar, împuterniciții acestuia, de către ofițerii sau agenții de poliție ori de către ofițerii, maiștrii militari și subofițerii din jandarmerie, precum și, pentru faptele constatate în zona specifică de competență, de către polițiștii de frontieră.

(2)În cazul contravențiilor pentru care legea prevede sancțiunea amenzii, agentul constatator, odată cu constatarea, aplică și sancțiunea.

Art. 6

Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor prin care s-a aplicat sancțiunea amenzii se poate face plângere în termen de 15 zile de la comunicarea acestuia.

Art. 7

(1)Plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției se soluționează de judecătoria.

(2)Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și

irevocabilă*).

Art. 8

(1)În cazul în care contravențiile prevăzute în prezenta lege sunt săvârșite de un militar, procesul-verbal de constatare se trimite comandantului unității din care face parte contravenientul, spre a i se aplica, dacă procesul-verbal este întemeiat, sancțiuni potrivit Regulamentului disciplinei militare.

(2)În situația în care contravenientul este încorporat pentru îndeplinirea serviciului militar înainte de pronunțarea hotărârii judecătorești ori înainte de începerea executării sancțiunii închisorii contravenționale, procesul-verbal sau, după caz, hotărârea se trimite, de asemenea, comandantului unității din care face parte contravenientul, spre a i se aplica o sancțiune potrivit Regulamentului disciplinei militare.

Art. 9

Dispozițiile prezentei legi se întregesc cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția dispozițiilor privind plata a jumătate din minimul amenzii.

Art. 10

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Decretul nr. 153 din 24 martie 1970 pentru stabilirea și sancționarea unor contravenții privind regulile de conviețuire socială, ordinea și liniștea publică, art. 6 din Decretul nr. 76 din 15 iulie 1975, precum și orice alte dispoziții contrare.

Linkuri utile:

<http://portal.just.ro/>

<http://legislatie.just.ro/>

<http://www.monitoruloficial.ro/>

Centrul de Acțiune pentru Egalitate și Drepturile Omului -ACTEDO

Centrul de Acțiune pentru Egalitate și Drepturile Omului (ACTEDO) este o organizație non-guvernamentală înregistrată în România, înființată în 2013, cu sediul în Cluj-Napoca. ACTEDO are ca scop promovarea drepturilor fundamentale ale omului și a egalității de gen. www.actedo.org

Robin Hoodie

Robin Hoodie este un grup informal din Cluj, care își propune să pună bazele unei echipe legale cu scopul de a susține grupuri și indivizi ce luptă pentru justiție socială și de mediu.